

Manhem på

HUGGET

#1-03, Årgång 40

Innehållsförteckning

Ledare	3
Elitserien 2001 - 2002	4
Schack, lögner och galenskap	21
Joel plockar IM-inteckning	24
The human comedy of chess – a grandmaster's chronicles	28
Klubbmästarkonst	30
Jakten på ett problem	32
Ett parti värt 900 spänn!?	36
Schackbutiken Julcup	41
Manhems andralag	44
Malmö Open 2001	62
Göteborg Open 2002	64
Vykort från grannlandet	68
Ur en lagledares perspektiv	71
Slutspelsstudium	74

Till detta nummer bidrog förtjänstfullt: Håkan Warston, Joel Åkesson, Mats Welin, Susanne Hansson och Tommy Hagberg

Organ för Schacksällskapet Manhem.
Redaktör: David Fendrich
Ansvarig utgivare: Mats Eriksson.

Ledare

Allt har en början,

Spinoza visste att allting söker behålla sitt väsen. Således vill stenen fortsätta vara en sten, tigern fortsätta vara en tiger och ett outgivet nummer av Hugget framhärdat med sin outgivenhet.

Man kan försöka allt. Locka med morot eller hota med piskan. Argumentera och diskutera. Böna och be. Men tidningen ändrar sig inte från sitt bekväma utgivna tillstånd.

En viljornas kamp uppstår. En stirrtävling mellan mig och ett icke-existerande föremål. Lewis Carroll skrev om Cheshire-katten - ett leende utan katt. Hugget var en tidning med ihärdigt förebrående blick. Fast utan själva tidningen.

Och allt får ett slut,

som en glimmande livbåt i det begynnande höstmörkret kom motivationen tillbaka. *Panta rei* – allting flyter, inget är beständigt. Inte ens outgivenhet, förr eller senare måste även detta tillstånd ge vika. Man kan förstås diskutera om det utgivna numret verkligen förlorade kampen. Hur kan ett outgivet nummer vara utgivet? Nej, det du håller i din hand är definitivt inte det utgivna Hugget. Det utgivna Hugget ligger fortfarande kvar och stirrar, men det finns inte längre någon anledning att möta dess blick.

Hugget som mestadels behandlade säsongen 2001/2002 blev så slutligen färdigställt under 2003. Ett mastodontnummer av aldrig tidigare skådade proportioner, redo att underhålla och förströ.

Men allt har en början,

nästa Hugg ligger som väntat redan i startgroparna i regi av den kommande chefredaktören Said Outgajjouft. Han mottager naturligtvis artikelbidrag med största välvilja. Ditt artikelbidrag.

Och allt får ett slut,

eder avgående David Fendrich

Elitserien 2001 - 2002

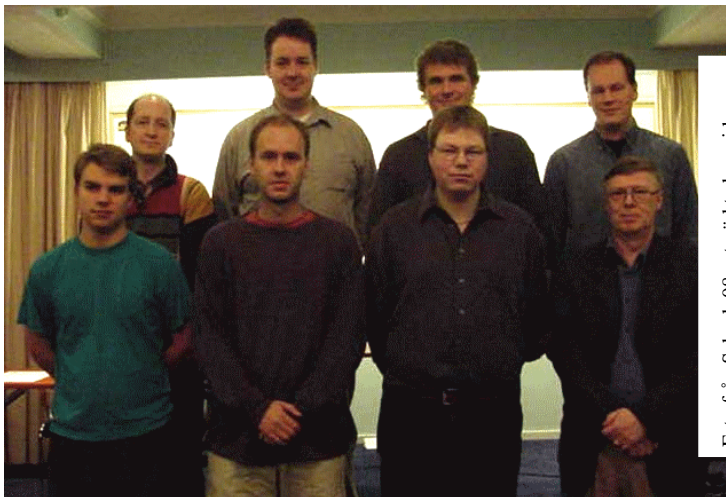

Foto från Schack 08s utmärkta hemsida

Säsongen 2001 - 2002 var speciell för Manhems förstalag. Den innebar en comeback för laget i elitserien efter att ha tillbringat ett år i division 1. Årets upplaga av Manhem 1 bestod av lagledaren Lars-Åke Schneider, Rikard Winsnes, Karl Johan Moberg, Ove Kinnmark, Claes-Göran Olausson, Johan Hultin, Björn Andersson och Joel Åkesson, med Mats Eriksson och Anders Bäcklund som inhoppare.

———— Håkan Warston ————

Allsvenskan är utan tvekan svenskt schacks stora flaggskepp. Det är en tävling som har över 50 år på nacken varav 30 år i sin nuvarande form. Elitserien i sig är dock ett relativt nytt påfund. Den infördes inte förrän 1987. Var tredje vecka under höst och vår så ställer allsvenskan och elitserien stora delar av schacksverige på fötter. I storleksordningen 370 lag och 3000 spelare deltar varje år i det svenska

seriesystemet. Detta gör allsvenskan och elitserien till en av de absolut viktigaste institutionerna i svenskt schack, vilken måste vårdas med stor omsorg. Tyvärr, enligt min mening, så görs inte detta. Division 1 och elitserien har på senare år fått inslag som ibland får dem att likna rena pajasföreställningar. I division 1 deltog förra säsongen inte mindre än 7 av 30 lag utom tävlan, på grund av den så

kallade andralagsregeln. I div. 1:södra hade det rent teoretiskt kunnat räcka med att komma på femte plats för att kvalificera sig till elitserien!

I elitserien har det å andra sidan under de senaste åren utvecklats en kultur där klubbarna hyr in starka spelare för att spela i klubblaget. Detta var en trend som startades av Sollentuna för några år sedan då man bestämde sig för att satsa på att bli ett topplag i elitserien men snabbt insåg att man saknade spelarmaterialet för detta. Flera klubbar hängde snabbt på Sollentunas exempel och många elitserielag liknar idag mer främlingslegioner än schackklubbar. Både svenska och utländska spelare hyrs in på löpande band och dagens elitserielag speglar i mycket liten utsträckning den klubb som de representerar.

En lite tragikomisk illustration av hur elitserien ser ut numera är följande lilla anekdot om Skaras lag. Skara SS satsar sedan sin debut i elitserien 1999 mycket seriöst på sitt spel i elitserien och har lyckats få Skara kommun att sponsra laget med en substantiell mängd pengar. Med hjälp av dessa pengar så har man knutit flera starka spelare till klubben både från när och fjärran. Exempel på spelare som numera spelar för Skara i elitserien är stormästarna Slavko Cicak, Tiger

Hillarp Persson, norrmännen Einar Gausel och Rune Djurhuus, och sist men inte minst "halv-manhemiten" och internationelle mästaren Ari Ziegler. Säsongen år 00/01 bestämde man sig för att Skaras spelare skulle bära likadana kavajer vid matcherna. Motivet var nog att man ville skapa en lagtillhörighet och samtidigt visa upp en viss stil vid seriematcherna. Det tog dock inte lång tid innan ett skämt började cirkulera om att den egentliga anledningen till kavajerna var att Skaras inhyrda spelare hade svårt att känna igen varandra och därför behövde lite hjälp på traven!!!

Med det sätt som dagens regelverk tillämpas så blir tyvärr vissa elitserieföreställningar rena parodierna. För några år sedan införde SSF ett avslutande elitseriesammandrag där alla lagen samlades och spelade sina tre sista matcher gemensamt. Detta kompletterades sedan med ett motsvarande sammandrag på hösten vid seriestart. Det ursprungliga skälet för dessa sammandrag var ekonomiskt, man ville minska lagens resekostnader. Sammandragen blev populära därför att de samtidigt utgjorde en samling av svenskt elitschack och av de flesta spelarna en mycket omtyckt tillställning. Tyvärr så har flera klubbar börjat att toppa lagen vid dessa sammandrag. I och med att sex av elva ronder spelas vid sammandragen så kan man ta hit

dyra utländska spelare för att spela flera av elitseriens ronder under en och samma resa. Med stor sannolikhet hade inte dessa spelare kunnat delta i lika stor utsträckning om ronderna istället hade legat utspridda. Helt plötsligt så börjar spelare som Timman och de Firmian att dyka upp vid slutsammandragen utan att över huvudtaget ha spelat någonting i de tidigare ronderna. Det är naturligtvis fullständigt befängt att detta är tillåtet inom schacket. I ena ronden så ställer man ett topplag med en medelrating på 2450-2500 medan i andra ronder så kommer man till spel med ett helt annat lag med en medelrating på 2250. I vilken annan sport är den här typen av agerande accepterat? Hur skulle det exempelvis se ut om fotbollslagen Blåvitt eller Öis hyrde in Ronaldo och Zidane i serieslutet för att förbättra sin tabellplats? Befängt och osportsligt naturligtvis.

Nu agerar tack och lov inte alla klubbarna i elitserien på detta sätt. En del klubbar såsom tidigare nämnda Skara använder konsekvent sina hyrspelare genom hela serien. Detta är ett betydligt mer sportsligt agerande mot övriga lag i serien än om man i en enstaka rond plötsligt förstärker laget med spelare utifrån som egentligen inte är med i klubben och som med största sannolikhet aldrig ens satt sin fot i klubblokalen.

Det skall dock sägas att elitseriens utveckling de senaste åren inte enbart har varit utav ondo. Det finns en del positiva aspekter också, framför allt så har spelnivån i elitserien höjts och samtidigt har utvecklingen bidragit till att förbättra möjligheterna för svenska elitspelare att försörja sig på schack. Men i det långa loppet så tror jag att risken är stor att vi kommer att få se flera elitklubbar med svåra ekonomiskt problem på grund av denna utveckling. En liten antydning om detta kanske vi såg i årets avslutande sammandrag då LASK helt plötsligt dök upp med ett lag som inte på något sätt motsvarade det starka lag man använt tidigare på säsongen. Många lär ha reagerat starkt mot LASKs agerande.

De senaste årens utveckling har sålunda på både gott och ont lett till att steget från division 1 till elitserien har blivit oerhört stort och chanserna för en nykomling i elitserien att överleva debutåret är inte särskilt stora. Manhems förstalag och styrelse hade därför en ganska tuff uppgift framför sig när man redan i början av juni 2001 började att planera inför elitseriesäsongen 2001-2002. Vid ett informellt möte i början av juni diskuterades vilken målsättning vi skulle ha för säsongen och hur vi skulle nå dit. Bland annat så diskuterades om även Manhem skulle rätta in sig i elitserieledet och

värva eller hyra in någon toppspelare för att förstärka laget. Den minnes gode kommer kanske ihåg att Mats Eriksson skrev en ledare i Nafset om saken. Den slutsats vi kom fram till var att en förstärkning av laget var önskvärd för att laget på allvar skulle kunna hävda sig men att klubbens ekonomi inte tillät det. En del starka argument emot av mer ideologisk

natur mot inhyra förstärkningar kom också fram i diskussionen. I slutändan var det dock ekonomin som avgjorde hur vi agerade men som jag uppfattade det så kom vi aldrig fram till någon klar slutsats i den principiella frågan, "*vad har vi för målsättningar med vårt elitlag och vad är vi beredda att göra för att stötta laget?*". Om Du, kära läsare, har några tankar eller åsikter om detta så framför dem gärna till undertecknad.

Under sommaren bestämdes sedan att Lars-Åke Schneider skulle ta över som lagledare för förstalaget efter Mats och att undertecknad skulle hjälpa till och stötta med det praktiska. Rikard Winsnes och Björn Andersson kom dessutom att stötta Lars-Åke med matchförberedelserna inför varje rond.

Det inledande sammandraget

Rond 1:

Sollentuna SK			SS Manhem	
S. Ivanov	2649	½-½	R. Winsnes	2537
E. Agrest	2691	1-0	L-Å Schneider	2397
A. Matros	2569	½-½	C-G Olausson	2359
P. Carlsson	2473	1-0	O. Kinnmark	2362
T. Ernst	2443	½-½	K J Moberg	2376
M. Dzevlan	2434	0-1	J. Hultin	2321
L. Cuoso	2412	½-½	B. Andersson	2315
P. Bergström	2324	0-1	J. Åkesson	2242
Snittrating:	2499			2364

Säsongen inleddes med ett välorganiserat sammandrag på Grand Hotel i Norrköping den 12-14 oktober i fjol. Motståndet i de tre första ronderna utgjordes av fjolårets tvåa Sollentuna, nykomlingen Eskilstuna och slutligen Farsta som kom nia förra säsongen. Sollentuna i första rondan innebar tuffast möjliga inledning på elitseriecomebacken. Med toppspelare som Ivanov, Agrest, Matros och så vidare så var naturligtvis Sollentuna favoriter till både seriesegern och seger i matchen.

Nu räcker det tack och lov inte med att jämföra ratingtalen för att bestämma matchens utgång. Ett laddat förstalag satte sig till bords och krigade till sig ett oavgjort resultat, som naturligtvis var den första rondens stora sensation. 4-4 mot Sollentuna imponerade, dessutom lär det ha varit med

mersmak! Björn Andersson hade **Rond 3:**
 merbonde mot Cuoso
 och Ove Kinnmark
 missade en del chanser
 mot Carlsson. Rondens
 stora hjältar var Joel
 Åkesson som besegrade
 Peter Bergström och
 Johan Hultin som kom-
 binerade bort Dzevlan
 rejält.

SS Manhem			Farsta SK	
R. Winsnes	2537	½-½	L. Degerman	2489
K J Moberg	2376	½-½	K. Berg	2498
J. Hultin	2321	0-1	B. Lindberg	2426
C-G Olausson	2359	½-½	J O Fries Nielsen	2498
O. Kinnmark	2362	½-½	N. Hjelm	2389
L-Å Schneider	2397	½-½	R. Backelin	2381
J. Åkesson	2242	1-0	B. Jäderberg	2307
B. Andersson	2315	½-½	I. Svensk	2318
Snittrating:	2364			2413

Rond 2:

Detta var nog den match i
 sammandraget där
 utgången kändes mest
 osäker. Det kunde ha
 gått precis hur som helst
 här. Nu slutade det hela
 med remier för alla
 utom Johan och Joel.
 Johan fick se sig
 besegrad av en aggressivt
 spelande Bengt
 Lindberg, som offrade

Eskilstuna SK			SS Manhem	
M. Nilsson	2295	0-1	R. Winsnes	2537
J. Eriksson	2282	½-½	C-G Olausson	2359
H. Lögdahl	2237	1-0	J. Hultin	2321
A. Saad	2211	½-½	K J Moberg	2379
G. Carlberg	2167	0-1	L-Å Schneider	2397
R. Edlund	2142	½-½	B. Andersson	2315
B. Eriksson	2110	½-½	O. Kinnmark	2362
B. Larsson	2063	½-½	J. Åkesson	2242
Snittrating:	2188			2364

Eskilstuna var tillsammans med
 Manhem nykomlingar i Elitserien.
 Eskilstuna var utan tvekan den
 starkaste kandidaten till ned-
 flyttning i årets serie. Med en
 medelrating på 2217 på de åtta
 högst rankade i klubben så var man
 förlusttippade mot alla de andra
 lagen i serien, naturligtvis även mot
 Manhem. 4½-3½ till Manhem var
 därför i minsta laget.

pjäs redan i 10:e draget. Rollen som
 matchhjälte och räddare i nöden
 fick Joel ikläda sig då han kämpade
 ner Björn Jäderberg i ett långt
 slutspel.

Fyra poäng efter de tre inledande
 ronderna var sålunda ett mer än
 godkänt resultat med tanke på
 motståndet. Förstalaget hade visat
 att de tänkte fightas för sin plats i
 elitserien.

Rond 4 och 5: En svart helg för manhemiter

På grund av Lag-EM så kom ett par av matcherna i elitseriens fjärde rond att skjutas upp. För Manhems del innebar detta en dubbelrondig skåneturné där man först på lördagen den 1: december mötte LASK i den ordinarie rond 5 och sedan dagen efter begav sig till Limhamn för att spela den uppskjutna matchen mot Limhamns SK från rond 4.

Rond 4:

Limhamns SK			SS Manhem	
I. Sokolov	2670	½-½	R. Winsnes	2537
J. Hellsten	2570	1-0	B. Andersson	2315
C. Jepson	2513	0-1	O. Kinnmark	2362
J. Hector	2568	1-0	K J Moberg	2376
B. Ahlander	2538	1-0	C-G Olausson	2359
S. Brynell	2566	1-0	L-Å Schneider	2397
M. Eriksson	2388	½-½	J. Åkesson	2242
J. Lauridsen	2322	0-1	J. Hultin	2321
Snittrating:	2517			2364

Matchen mot Limhamn kryddades av att Manhem II samma dag, i samma lokal, spelade mot Limhamn II i division 1 Södra. Nu blev det tyvärr en dyster tillställning för manhem-terna då båda lagen tyvärr förlorade. Tvåan fick stryk med 2-6 och Ettan med 3-5.

Rikard pressade Sokolov som fick kämpa för remin medans Lars-Åke

blev rejält tilltvålad av Stellan Brynell i avbytes-varianten i Spanskt. Karl Johan hamnade i tidsnöd mot Hector och fick se sig besegrad i ett dambondeparti. Även Björn råkade illa ut mot Johan Hellsten. Joel å sin sida missade en forcerad vinst mot Magnus Eriksson och såg sig i tidsnöd sedan tvungen att ta ut remischackar. Ljusen i mörkret blev Johan och Ove som båda vann sina partier. Ove vann ett snyggt parti mot Christian Jepson i Spanskt och vi lämnar därför tillfälligt över pennan till Ove, som själv får kommentera sitt parti.

Kinnmark,O (2362) - Jepson,C (2513) [C86]
Limhamns SK-SS
Manhem, 2001

1.e4 e5 2.Sf3 Sc6 3.Lb5 a6 4.La4 Sf6 5.De2

En improvisation vid brädet. Jag hade ingen aning om vad Jepson spelar på 5. 0-0, (kanske Sxe4) och hade ingen lust att möta en prepp. Då är det bättre att förekomma ...

5...Le7 6.0-0 b5 7.Lb3 0-0 8.c3 d6 9.h3 Sa5 10.Lc2 c5 11.d4 Dc7

Klassiskt spanskt med skillnaden De2 istället för Te1. Fördelen med tornet kvar på f1 är att i ett senare läge kan man snabbare understödja f2-f4.

12.d5

Detta spelsätt blir allt mer populärt. Nu behöver vit aldrig räkna på svarts motstöt d5, vilket leder till komplicerat spel. Dessutom en liten signal till lagkompisarna att vit är OK och inga obehagliga överaskningar väntar i detta parti.

**12...Sc4 13.a4 Ld7 14.b3 Sa5
15.Sbd2 c4 16.bxc4**

Betydligt bättre än 16.b4 Sb3 17.Sxb3 cxb3 18.Lxb3 Dxc3 och svart klarar sig utmärkt.

16...bxc4

Bättre var 16. ... Sxc4 även om vit får behagligt spel efter Sxc4 och senare La3.

17.La3!

Hotar Sxe5

**17...Tfe8 18.Tab1 Sh5 19.Tb4 Sf4
20.De3 Tec8 21.Tfb1 g6 22.Kh2**

Ett nyttigt drag. Vits plan är att i rätt läge spela Db6 och då inte behöva tänka på Se2+.

22...Dc5?

Svart var redan i kraftig tidsnod och har svart att hitta vettiga drag.

23.Te1?

Jag såg att 23.Dxc5 dxc5 24.Tb7 Sxb7 25.Txb7 Td8 26.Sxe5 vinner men blev osäker om Ld6 och avdragaren skulle ge något för svart, (vilket den inte gör). Men jag var nästan säker på att han efter mitt drag skulle byta pa e3 och faktiskt göra det ännu enklare för mig.

23...Dxe3 24.Txe3 Tc7 25.Tb6

Därmed faller svarts ställning ihop.

**25...f6 26.Lb4 Sb7 27.Sxc4 a5
28.Lxd6 Sxd6 29.Sxd6 Kg7 30.c4
Lxd6 31.Txd6 Le8 32.Sd2**

Ännu bättre var g3

**32...Tb8 33.Tb3 Txb3 34.Lxb3 Se2
35.Ta6 Sd4**

och svarts tid tog slut.

Rond 5:***Rond 6: En akilleshäl
gör sig påmind***

Lunds ASK			SS Manhem	
E. Berg	2561	½-½	R. Winsnes	2537
L. Schandorff	2601	1-0	L-Å Schneider	2397
H. Danielsson	2476	1-0	C-G Olausson	2359
J. Hall	2513	1-0	O. Kinnmark	2362
C. Niklasson	2468	½-½	B. Andersson	2315
H. Tikkanen	2339	½-½	J. Hultin	2321
B. Ikonik	2334	0-1	K J Moberg	2376
T. Johansson	2296	1-0	J. Åkesson	2242
Snittrating:	2449			2364

Först färdiga blev Björn och Christer Niklasson som spelade remi på femte bordet. Efter det så tog de våra ledningen i matchen då Karl Johan besegrade Borislav Ikonik då denne förlorade pjäs utan att få tillräckligt med komensation. Så långt såg allt bra ut. Men sedan radade förlusterna upp sig. Jesper Hall besegrade Ove i ett positionsparti. Joel förlorade mot Thomas Johansson och Claes-Göran förlorade mot den danske stormästaren Henrik Danielsen i ett mycket spännande parti. Rikard och Emanuel Berg utkämpade en fransk duell som slutade med remi. Samma resultat blev det mellan Hans Tikkanen och Johan efter det att Johan spelat Benoni. Lars-Åke förlorade slutligen mot dansken Lars Schandorff i ett bondeslutspel.

Rond 6:

Matchen mot Schack 08 var något av en fyrapoängsmatch i och med att även 08:orna förväntades vara inblandade i bottenstriden.

Efter de fem inledande ronderna så hade de bara tagit två poäng så en seger hemma mot 08 hade gett förstalaget lite arbetsro inför den stundande avslutningen.

SS Manhem			Schack 08	
R. Winsnes	2545	½-½	P. Laveryd	2465
O. Kinnmark	2359	0-1	P. Vernersson	2441
K J Moberg	2380	0-1	N-G Renman	2388
J. Hultin	2325	½-½	P. Wikström	2329
L-Å Schneider	2389	0-1	F. Lindgren	2282
M. Eriksson	2278	½-½	P. Thorén	2332
J. Åkesson	2254	0-1	T. Karlsson	2288
B. Andersson	2314	1-0	N. Ottenklev	2236
Snittrating:	2355			2345

Tyvärr så gjorde sig en gammal akilleshäl påmind, nämligen bristande hushållning med tiden över lag, och flera goda ställningar gick under i heta tidsnödsdueller. När krutröken hade lagt sig så stod manhemiterna, något snöpligt, som förlorare. Något kritiskt så skulle man kanske kunna utnämna detta till årets sämsta insats av laget. Matchens enda riktiga ljuspunkt var Björns seger mot Niklas Ottenklev.

Rond 7: "Manhem strikes back!?"

Rond 7:

SS Manhem			Skara SS	
R. Winsnes	2545	½-½	T. Hillarp-Persson	2534
K J Moberg	2380	0-1	S. Cicak	2532
C-G Olausson	2358	1-0	A. Ziegler	2393
B. Andersson	2314	1-0	G. Andersson	2253
O. Kinnmark	2359	1-0	L-G Eklund	2283
L-Å Schneider	2389	½-½	S. Svensson	2275
J. Åkesson	2254	1-0	E. Jacobsson	2040
J. Hultin	2325	½-½	N. Cederqvist	2113
Snittrating:	2365			2303

Efter den fina inledningen på säsongen så hade, efter tre raka förluster, situationen plötsligt blivit något prekär. Laget låg fortfarande över nedflyttningssträcket på en åttonde plats, men endast en poäng före 10:an Wasa. Nia låg Schack 08, endast en halv partipoäng efter de våra. En framgång i sjunde rondan var därför i allra högsta grad önskvärd och laget var därför extra laddat inför mötet mot Skara. Skara kom till start med ett sämre lag än befarat då vare sig Djuurhus eller Gausel, båda stormästare från Norge, deltog, vilket man kanske kan betrakta som lite tur för de våra. Rikard spelade remi mot Tiger Hillarp-Persson efter att, enligt ryktet, råkat ha spillt kaffe över honom. Lars-Åke spelade remi mot Sven Svensson och även Johan remiserade mot Niklas Cederqvist. Karl Johan förlorade mot Slavko

Cicak i ett skandinaviskt parti. Sedan var det idel vinster för manhemiterna och vilka vinster det var!!! Björn körde fullständigt över Göran Andersson med hjälp av en preppvariant mot Tarraschvarianten

i franskt. Preppen var egentligen ämnade för en annan Skaraspelare, vem tänker jag inte berätta (!?), men Björn lyckades få in den även här! Tyvärr har Björn inte haft tid att kommentera partiet själv. Hoppas att våra kära Huggetläsare kan

överse med denna fadäs. Partiet är dock alldeles för bra för att utelämnas och Karl Johan har varit vänlig nog att delge oss sina analyser av partiet.

Andersson, B (2314) – Andersson, G (2253) [C06]
SS Manhem – Skara SS

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Sd2 Sf6 4.e5 Sfd7 5.Ld3 c5 6.c3 Sc6 7.Se2 cxd4 8.cxd4 f6 9.exf6 Sxf6 10.Sf3 Ld6 11.0-0 0-0 12.Lf4 Lxf4 13.Sxf4 Se4 14.g3 Sg5 15.Se5 Sxe5 16.dxe5 Txf4 17.gxf4 Sh3+ 18.Kh1 Sxf4 19.Tg1 Ld7 20.Tg4

20.Dg4 Df8 21.Tad1 (21.Lf5 Lc6= (21...exf5 22.Dxf4) 22.Dxf4 d4+ 23.f3 Dxf5 24.Dxf5 exf5)

20...Df8 21.Df3

21.Th4=

21...Sxd3 22.Dxd3 Dxf2??

22...Lc6=; 22...Le8=

23.Tf1+-

23. ... Dc5 24.Th4

24.Tfg1 Dxc1++-

24...h6 25.Txh6 gxh6 26.Dg6+

Kh8 27.Dxh6+ Kg8 28.Dg5+ Kh8

Tf3 är matt i 5, Tf7 bara matt i 6!

29.Tf7

1-0

Även Claes-Göran och Joel visade fram-fötterna i sina respektive partier så vi låter även dem båda kommentera dessa. Först ut är Claes-Göran som besegrade Ari Ziegler i en Slav.

Ziegler, A (2393)- Olausson, CG (2358) [D94]

SS Manhem – Skara SS

**1.d4 d5 2.c4 c6 3.Sc3 Sf6 4.e3 g6
5.Sf3 Lg7 6.Le2 0-0 7.0-0 dxc4
8.Lxc4 Lg4 9.h3 Lxf3 10.Dxf3
Sbd7 11.Td1 Da5!?**

Jag tyckte att e7-e5 inte var bra p g a d4-d5. Mitt drag är ett profylaxdrag som bygger på att vit spelar Ld2 i nästa där den står i vägen för garderingen av d4-rutan (bonden). Idén är dessutom att spela e7-e5. Jag kände att Ziegler skulle göra 12.Ld2 Ziegler vill ofta sätta underliga drag på plats. Kanske känner han sig förolämpad av sådana drag. Efter partiet blev jag mer eller mindre idiotförklarad p g a detta drag och han menade att löparen ändå skall till d2. Objektivt skulle 11...e7-e6 vara solidare och starkare. Vi får se vad som händer...

11...e5!? **12.d5 e4!?** (**12...cxd5 13.Sxd5 Sxd5 14.Lxd5+-**) **13.Sxe4?! (13.De2! cxd5 14.Sxd5 Sb6 15.Sxb6 Dxb6 16.b3 Tad8 17.Lb2**

Lite bekvämare för vit. Kanske detta skulle vara huvudalternativet till textdraget.

13...Sxe4 14.Dxe4 Sb6 15.Lb3 cxd5 16.Lxd5 Te8 17.Df3 Sxd5 18.Txd5 De7

Detta hade jag inte tittat på under partiet men nu ser jag att bondeoffret inte alls ser så tokigt ut. Svart spelar snart Td8 och har därmed tillräcklig kompensation.

12.Ld2?!

Nu fick svart som han ville. Vit tappar uppsikten över d4 och det naturliga e3-e4 blir svarare att genomföra.

12.e4! e5 13.d5 Sb6 14.Lb3 cxd5 15.exd5

12...Db6

Poängen

13.De2 e5 14.dxe5 Sxe5 15.Lb3 Tfe8

Svarts spel går ut på att hålla nere vits e-och f-bondeframstöt.

16.e4 Sed7! 17.Tac1 Tad8?!

Svart får en svarsplad position nu och nu krävs det att vit samarbetar för att svart skall kunna vara med och fajtas. 17...Te7 Jag ville egentligen göra detta drag men av någon märklig anledning, som jag inte kommer ihåg, beslöt jag mig för att göra textdraget i stället. 17...Te7 är bra då det har dubbelsyftet att f7 stärkt samt att framstöten e3-e4 ytterligare motarbetas. 18.Le3 Da5 19.Df3 Tã8 20.Td6 Se5 21.Dg3 Sed7 22.Df4

18.Le3 Da5 19.Lc2 b5!

Ytterligare en gång fick jag utstå hårda ord av Ziegler för detta drag. Han menar att svagheter blir

allvarliga och att jag borde förstå detta. Visst förstår även jag att draget innebär svagheter men eftersom jag håller på att försöka ta initiativet så måste man ibland bortse från statiska svagheter och se till de dynamiska styrkorna istället. Draget är av psykologisk natur som sätter Ziegler under press.

20.f3 a6 21.Lb3 c5?!

Jag spelade för snabbt här för att försöka pressa Zieglers tid ytterligare samt att spara min egen energi en del. 21...Db4!?

22.Sd5 Sxd5

22...c4 23.Ld2+-

23.Lxd5?!

Detta är ett reflexdrag som säkrar löparen medverkan i partiet men starkare vore 23.Txd5!

23...c4= 24.b3! c3 25.Df2 b4 26.f4 Db5 27.Lc4

27.f5 Sf6! 28.Lg5 Sxe4 29.Lxe4 Txd1+ 30.Txd1 Txe4--+

27...Dc6 28.e5

Nu har ställningen förändrats kraftigt och nu är det svarts garderade fribonde som kompenseras av vits övervikt i centrum.

28...Lf8 29.Ld5 Db5 30.a4!

Ziegler har spelat mycket starkt de senaste dragen och initiativet har gått över till honom.

44.Ta8 Db4 45.Txd8+ Txd8) 40...g5
41.fxg5 (41.g3 gxf4 42.gxf4 Kh8
43.Lxa6 Db4 44.Ta4 Dc3 45.Txd4
Txd4 46.Le2 Td2 47.Kg1 Dxb3)
41...Dxe5+ 42.Dg3

30...bxa3 31.Lc4 Da5 32.Td5 Sc5!!

Detta är ur praktisk synpunkt mycket starkt och omöjligt för vit att beräkna, i synnerhet med kraftig tidsnöd. Draget leder objektivt sett till lika spel.

33...Txd8 34.Dc2 Se6 35.f5?

En dålig ställning förändras till en förlorad ställning.

33.Txd8?

33.Txc5! Lxc5 34.Lxc5 a2 35.Ta1 c2
(35...Td2 36.De3 c2 37.e6 Td1+
38.Kh2 Txe6 39.Lxe6 Dd8 40.Dc3
fxe6 41.Le3 Txa1 42.Dxa1 Dd3
43.De5 Dd5 44.Db8+ Kf7 45.Dc7+
Kf6 46.g4 a1D 47.g5+ Kf5
48.Dxc2+ De4 49.Dc5+) 36.Ld4
Da3

35...Dxe5--

Vit kan ge upp.

a) 36...Txd4 37.Dxd4 Td8 38.Da7
Td1+ 39.Kh2 Dd8 40.Dxf7+ Kh8
41.e6+-;

**36.Dxc3 Td1+ 37.Kf2 Dxc3
38.Txc3 a2 39.fxe6 a1D 40.exf7+
Kg7 41.Tc2 Df6+**

0-1

Nu lämnar vi raskt över ordet till Joel som kommenterar sitt parti mot Eric Jacobsson.

b) 36...Td7 37.Kh2 (**b**) 37.e6 fxe6
38.De3 Td6 39.Kh2±) ; 37.Dxc2
Txd4 38.Txa2 De7TM (38...Db4
39.Df2 (39.Txa6 De1+ 40.Kh2
Txf4)) 39.Df2! (39.Txa6? Txf4
40.Txg6+ Kh8 41.Th6 f5 42.Dc3 (42.exf6 Txc4!+-; 42.e6 Dc5+
43.Kh2 De5 44.g3 Tg8+-)
42...Dxe5 43.Dxe5+ Txe5)
39...Ted8 40.Kh2 (40.Lxa6 g5!
41.g3 De6 42.Lf1 gxf4 43.gxf4 Dxb3

Jacobsson,E (2040) - Åkesson,J (2254) [B35]
SS Manhem-Skara SS

**1.e4 c5 2.Sf3 Sc6 3.d4 cxd4
4.Sxd4 g6**

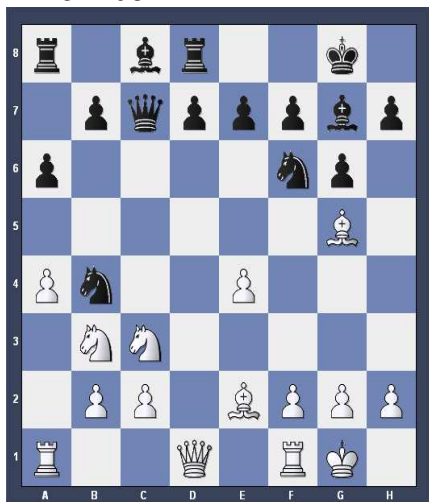
I alla hemmamatcher denna säsong uppstod denna ställning. Jag var naturligtvis svart i dem alla.

**5.Sc3 Lg7 6.Le3 Sf6 7.Lc4 Da5
8.0-0 0-0 9.Sb3**

I ronden innan flyttade min motståndare istället löparen till b3.

9.Lb3 d6 10.h3 Ld7 11.Te1 Te8
12.f4 Dc7?!(man måste slå på d4,
med lika spel) 13.Sf3 och vit vann
snabbt.

**9...Dc7 10.Lg5 a6 11.a4 Sb4
12.Le2 Td8**

En stark teoretisk nyhet, funnen vid
brädet. Idén är att spela d5. Vits
enda sätt att hindra detta är Lf3,
med där står löparen i vägen för
den naturliga expansionsplanen f4.
f4 genast ser inte heller så lovande
ut - 13...d5 14.e5 Se4 15.Sxe4 dxe4
och svart står lite bättre.

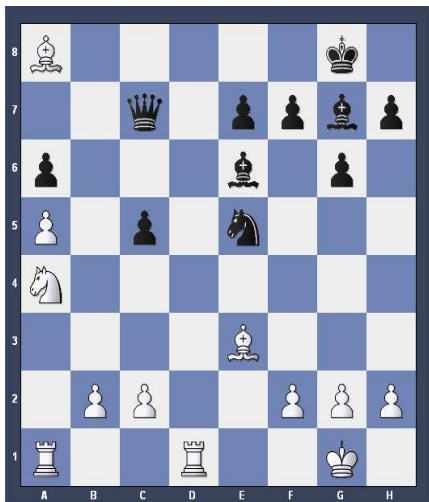
13.Lf3 d6 14.a5 Le6 15.Sd4 Sc6

16.Sxe6 fxe6 17.Lg4 Sxg4 18.Dxg4
Dd7 19.Sa4 Ld4 20.Sb6 Lxb6
21.axb6 där svarts centrumbönder
uppväger svag-heterna på de svarta
fälten.

**16.Sxc6 bxc6 17.Le3 Sd7 18.Sa4
c5 19.e5**

Inleder förvecklingar som är
gynnsamma för svart. Men om vit
inte rufflar, utan spelar t.ex 19.Dd2,
så spelar svart Tab8-b5, med
dubbling och tryck på b2.
”Springer am Rande bringt immer
Schande”. (den på a4 alltså)

**19...d5 20.Lxd5 Sxe5 21.Lxa8
Txd1 22.Tfxd1**

Ställningen är materiellt lika - vit
leder t.o.m med en bondepoäng.
Dock är vits alla pjäser
okoordinerade och svart har
initiativet.

22... Sg4 23.g3

Min motståndare hade planerat 23.Lxc5? och därigenom tillåta slaget på h2. Detta faller dock hårt på 23...Dxh2+ 24.Kf1 Lc4+ (detta hade han missat) 25. Ke1 De5+ -+.

23...Sxe3 24.fxe3 Lh6 25.Te1 Dxa5 26.Sc3 Db4 27.Tab1

Vits pjäser står i brygga, medan svarts löparpar och dam härjar fritt.

27... Lg7 28.Se4 Lf5 29.Sf2 Lxc2 30.Tbc1 Lxb2

0-1

Draklöparens kraft avgjorde slutligen partiet.

Rond 8. Stå!-Rikard!

Rond 8:

SS Manhem			Kamraterna	
R. Winsnes	2545	½-½	B. Svensson	2450
C-G Olausson	2358	½-½	A. Åberg	2460
J. Hultin	2325	0-1	I. Andréasson	2345
O. Kinnmark	2359	½-½	G. Svernn	2422
L-Å Schneider	2389	½-½	T. Borvander	2224
K J Moberg	2380	½-½	A. Mohammadi	2235
J. Åkesson	2254	½-½	M. Svernn	2269
B. Andersson	2314	1-0	L. Madebrink	2293
Snittrating:	2365			2337

Alla manhemiter vet naturligtvis att Rikard Winsnes är en bra schackspelare men frågan är om vi har fattat hur bra han faktiskt är. För egen del har jag nog egentligen aldrig på allvar insett det förrän i

matchen mot Kamraterna. Det var då som polletten trillade ner, så att säga. Det var inte så att partiet mot Bengt Svensson var speciellt bra, snarare tvärtom. Det var en snabb remi mellan två spelare som känner varandra utan- och innantill. Det intressanta med partiet var egentligen varför Kamraterna över huvud taget matchade Bengt mot Rikard. Efter matchen så berättade en av Kamratenspelarna att man dagarna innan rondon hade diskuterat laguppställningen och upptäckt att ingen av deras spelare ville möta Rikard! Efter en del dividerande så kom man fram att Bengt måste "offra" (!?) sig och ta sig an honom på första bordet! När jag hörde det så insåg jag hur stor respekt de måste ha för honom, och funderar man lite så förstår man dem. Rikards höga ratingtal gör

honom i mångt och mycket till en sittande fågel i laget i och med att han alltid måste sitta på första bordet. Detta har som konsekvens att hans motståndare i Elitserien alltid har möjlighet att förbereda sig ordentligt mot honom medan han själv måste förbereda sig mot

flera tänkbara motståndare. Trots detta så förlorar han nästan aldrig! I elitserien 2001-2002 så tog han 5/11 mot ett snittmotstånd på 2535. Han vann mot Mattias Nilsson och förlorade bara mot Emil

Hermansson och Nick de Firmian. Han spelade remi mot erkänt starka spelare som Ivanov, Sokolov, Wedberg och Tiger. Man kan inte bli annat än imponerad!

För att återvända till matchen, även Claes-Göran och Anton Åberg är två spelare som känner varandra mycket väl, så även där blev det en snabb remi. Johan förlorade mot Ingvar Andréasson samtidigt som Björn lyckades att jämma ut resultatet genom att besegra Lars Madebrink. Efter det så trillade remierna in en efter en till dess att bara Lars-Åke och Tom Borvander återstod.

Lars-Åke hade fördel i ett långt slutspel men till slut så lyckades Tom få till en remi vilket fastställde det oavgjorda resultatet i matchen.

Rond 9-11: Ett spännande sammandrag

Resultaten i sjunde och åttonde ronden innebar att kampen runt nedflyttnings-sträcket inför det avslutande sammandraget var oerhört hård. Manhem låg på sjunde plats med 7 poäng. Samma poäng hade åttan Farsta. Wasa var nia med 6 poäng och Schack 08 låg tia med 4 poäng. Samtidigt viste vi att Manhem hade kvar att möta Rockaden, Södra SASS och Wasa.

Det fanns en uppenbar risk att den avslutande matchen mot Wasa skulle kunna bli avgörande för kontraktet om man förlorade mot både Rockaden och Södra vilket dessutom inte var speciellt otroligt att man skulle göra. Så blev också fallet. Förlustsiffrorna mot Rockaden skrevs till 3-5 och Rikard åkte på sin första förlust för säsongen mot Ivantjuks sekundant under Linares, dvs Emil Hermansson.

Rond 9:

SS Manhem			SK Rockaden	
R. Winsnes	2545	0-1	E. Hermansson	2505
C-G Olausson	2358	0-1	J. Barkhagen	2556
O. Kinnmark	2359	½-½	L. Karlsson	2564
J. Hultin	2325	1-0	E. Hedman	2438
K J Moberg	2380	0-1	M. Sjöberg	2363
L-Å Schneider	2389	½-½	A. Olsson	2434
M. Eriksson	2278	0-1	T. Engqvist	2437
J. Åkesson	2254	1-0	R. Johansson	2255
Snittrating:	2361			2444

Rond 10:

manhemförlust i sammandraget samtidigt som 08 överraskande vann mot Södra SASS. I det läget så hade

Södra SASS			SS Manhem	
N. de Firmian	2610	1-0	R. Winsnes	2545
K. Külaots	2574	1-0	C-G Olausson	2358
R. Åkesson	2597	1-0	K J Moberg	2380
A. Ornstein	2459	½-½	L-Å Schneider	2389
J. Furhoff	2412	1-0	O. Kinnmark	2359
S. Winge	2307	½-½	A. Bäcklund	2274
G. Holmqvist	2246	½-½	J. Hultin	2325
D. Lundkvist	2213	0-1	J. Åkesson	2254
Snittrating:	2427			2360

sejouren i elitserien varit avslutad. Nu gick det tack och lov inte så. Manhem och Wasa delade på poängen genom att spela 4-4 vilket kunde ha visat sig vara ödesdigert för Wasa istället! Schack 08 höll nämligen på att slå Södra

I tionde ronden skärptes dramatiken ytterligare då Manhemiterna föll mot Södra SASS med 2½-5½ samtidigt som Schack 08 gick och vann mot Wasa med 5-3. Rikard förlorade återigen, den här gången mot Södra SASS främste leasingsspelare Nick de Firmian. Det blev förluster på alla tre toppborden. Claes-Göran förlorade mot Kaido Külaots och Karl Johan fick se sig besegrad av Ralf Åkesson. Joel försvarade Manhems ära genom att besegra Daniel Lundkvist i en sicilianare.

SASS. I det avgörande partiet så förlorade 08:as Marian Petrov mot Nick de Firmian på tid. 08 hävdade att klockan inte fungerade som den skulle och lämnade in en protest. Protesten drogs dock senare tillbaka och slutresultatet i matchen fastställdes till 4-4.

Ställningen inför sista rondan var sålunda den att Manhem låg på åttonde plats med 7 poäng en poäng före Wasa och Schack 08 samtidigt som Manhem och Wasa skulle mötas i sista rondan. Schack 08 hade Södra SASS på sin lott. När man såg ställningen efter tionde rondan och tittade på lottningen i sista rondan började man naturligtvis att drömma mardrömmar om en tredje

Rond 11:

SS Manhem			Wasa SK	
R. Winsnes	2545	½-½	T. Wedberg	2656
O. Kinnmark	2359	0-1	P. Lyrberg	2545
C-G Olausson	2358	½-½	O. von Bahr	2350
K J Moberg	2380	½-½	G. Åström	2320
L-Å Schneider	2389	1-0	T. Hellborg	2346
A. Bäcklund	2274	½-½	S. Webb	2415
J. Åkesson	2254	½-½	P. Collett	2281
J. Hultin	2325	½-½	P. Berkell	2280
Snittrating:	2360			2399

Slutsummering

Slutställning elitserien 2001/2002:

1	Sollentuna SK	63½ - 24½	20
2.	Limhamns SK	58½ - 29½	20
3.	SK Rockaden	54 - 34	15
4.	Skara SS	46½ - 41½	14
5.	Södra SASS	47 - 41	13
6.	Farsta SK	39½ - 48½	11
7.	Lund ASK	39 - 49	11
8.	SS Manhem	39½ - 48½	8
9.	Wasa SK	41 - 47	7
10.	Schack 08	39 - 49	7
11.	SK Kamraterna	36 - 52	5
12.	Eskilstuna SK	24½ - 63½	1

Som synes i tabellen så vann Sollentuna elitserien 2001/2002 före Limhamn och Manhem slutade på en åttonde plats.

Man kan nog utan tvekan säga att det blev precis så tufft som vi föreställde oss då vi började planera

förre sommaren. Som påpekats, många lag i elitserien hyr in utländska toppspelare, särskilt vid två sammandragen för att toppa lagen, vilket gör att steget i spelstyrka mellan div. 1 och elitserien blir oerhört stort. Ser man Manhems åttonde placering i ljust av detta så inser man att laget

trots allt har gjort en mycket god insats. Det fanns dessutom flera tillfällen under säsongen där resultaten inte riktigt gick Manhems väg. I de oavgjorda matcherna mot Sollentuna och mot Kamraterna var segrarna inte långt borta. Även mot Wasa hade det kunnat bli seger. Årets höjdpunkter var, åtminstone i mitt tycke, vinsten mot Skara och den oavgjorda matchen mot Sollentuna.

Det är svårt att lyfta fram någon enskild spelare som har betytt mer än de andra men det är, tycker jag nog, ändå tre spelare som har lyst lite extra under den gångna säsongen. Rikard imponerar med sitt stabila spel mot tuffast möjliga motstånd. Björn och Joel har även de imponerat med flera riktigt fina vinstpartier. Det är åtminstone vad jag tycker!

Schack, lögner och galenskap

Schack innebär för den breda allmänheten – för övrigt också för den vanliga klubb och tävlingsspelaren – en kamp mellan två personer. Det är den vanliga bilden av att ha schack som intresse. Men tänker man efter lite så är schack mycket mer mångsidigt än så. Man kan ägna sig enbart åt fria partier, blyxtturneringar, problemschack, analyser, utforskande, schackprogrammering etc. Utifrån detta intresse uppkommer det dessutom positiva sidoeffekter såsom vänskapsband och minnesvärda episoder.

Tommy Hagberg

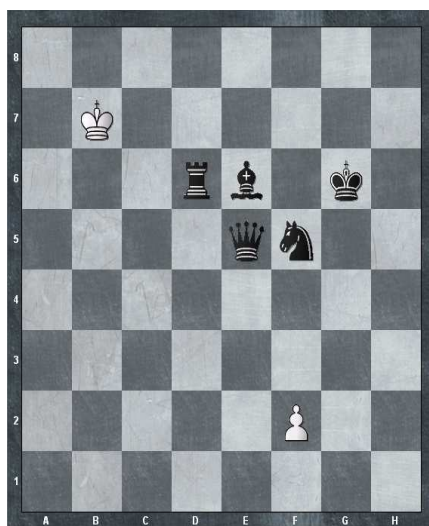
Jag drar mig till minnes när jag tillsammans med några andra svenskar jobbade i Spanien för ett par år sedan. Vi hyrde en lägenhet tillsammans och umgicks därmed både på jobbet och fritiden.

Efter ett tag uppstod en viss slentrian i vår vardag och det fanns en viss risk för en del dödtid på kvällarna. Själv löste jag det genom ett fickschack och några exemplar av Tidskrift för Schack.

Det dröjde inte så länge förrän mitt fickschack faktiskt blev hårdvaluta. Mina arbetskompisar var inte några schackspelare men de kunde reglerna och det räckte för att vi skulle kunna spela några fria partier mot varandra.

Efter några kvällar blev en av mina arbetskompisar nyfiken på Tidskrift för Schack och bad att få titta i ett exemplar. Han bläddrade igenom tidskriften och på slutet fastnade han i problemavdelningen. Speciellt

ett problem fångade hans intresse. Det ser ut så här:

Hjälpmatt i 5 drag. (Problemet har nummer 15864 i TFS 8/1999)

”Hur fungerar det här?” frågade han.

”Det är ett så kallat hjälpmattsproblem” förklarade jag.

"Det fungerar som så att svart gör sitt sämsta och därmed hjälper vit att sätta matt."

"Så vit börjar och sätter matt inom fem drag, där svart hjälper till?"

"Just så!" sa jag.

Han bestämde sig för att han skulle lösa det problemet så han lånade fickschacket och tidskriften och gick in till sitt rum med förhoppningen att han skulle lösa det innan han somnade.

Dagen därpå kom han till frukostbordet fullständigt förstörd. Han hade knappt sovit något alls!

Han förklarade att han hade gått igenom alla möjliga och omöjliga varianter men att han inte fick till det på slutet.

"På något sätt måste vit få bonden i förvandling men dragen räcker inte till! Men jag SKALL lösa det här, förr eller senare!"

Kommande kväll var det dags igen. Han bad åter att få låna fickschacket.

"...och tidskriften?" undrade jag.

"Det behövs inte, ställningen är inbränd i min hjärna!"

Nästa morgon var han som ett lik. Han var så trött att han skakade i hela kroppen.

"Jag skall kämpa för ett förbud mot problemschack...Det kan ju göra en galen....!"

Jag drömde till och med om ställningen, jag försökte lösa den i sömnen!"

Jag tyckte verkligen synd om honom. Dagen därpå var det dags för hemresa till Sverige, där vi skulle fira jul med våra respektive familjer. När jag kom hem blev jag själv nyfiken på ställningen men gav snart upp. Då tog jag till fusktricket och satte Fritz 5 på problemet, eftersom det programmet klarar av hjälpmattproblem. Då fick jag mig en chock. Jag fick klart för mig att det är SVART som börjar i denna typ av problem!

Jag hade alltså givit den stackaren fel förutsättningar!!!

De som känner mig kan vittna om att jag ibland kan vara minst sagt disträ och svara goddag yxskaft på frågor men så var det inte i detta fall. Den beklagliga sanningen är att jag TRODDE att jag visste att vit alltid börjar i problemschack, så även i hjälpmattsproblem....

Högre makter kanske förlåter mina brister. Om min arbetskompis gör det kanske jag tyvärr aldrig får reda på. Ödet ville att vi av olika anledningar aldrig reste tillbaka till Spanien. Men det är en annan historia....

Lösningen då?

Det finns två stycken och de ser ut så här:

Lösning 1. (Tänk alltså på att svart börjar)

1.Dh8 f4

2.Sg7 f5

3.Kh7 f6

4.Lg8 f7

5.Th6 f8S matt

Lösning 2.

1.Sg3 Kc7

2.Dh5 Kxd6

3.Kg5 Ke5

4.Kh4 Kf4

5.Lh3 fxg3 matt

Ganska tjuusigt, va?

Joel plockar IM-inteckning

Joel tog sin första IM-inteckning i Pelaro IM-schweizer 2002, en tävling som Manhem ordnar varje år. Här följer hans reportage.

————— Joel Åkesson ———

Vadim Aleksejev - Joel Åkesson
ECO "E61"
Rond 7

Aleksejev hade imponerat stort i turneringen så här långt. Han hade endast tappat tappat en halvpoäng som svart. I förra Pelaro gjorde han sig berömd genom att spela 1. b4 i alla sina vitpartier. I denna turneringen hade han dock bara spelat 1. d4 och mosat sina motståndare med tungt positionellt spel. Jag hade som en slags strategi att försöka få spelet så dynamiskt och taktiskt som möjligt. Hans styrka föreföll inte ligga på kalkyleringsplanet. Därför verkade kungsindiskt som ett bra val mot honom, speciellt som jag såg på basen att alla gånger han mött kungsindiskt hade spelat Smyslov-varianten. Denna variant anses leda till lätt utjämning för svart om han spelar rätt.

1. c4

Ojdå! Redan i drag ett avviker han från mina förberedelser. Det var ju 1. d4 han skulle spela. Jag försökte lugna ner mig med att jag faktiskt hade förberett mig mot 1. c4 en tidigare rond när jag skulle möta

David Fendrich och det hade ju gått bra.

1... Sf6 2. Sc3

(partiet mot Fendrich fortsatte med 2. g3 g6 3. Lg2 Lg7 4. Sc3 O-O 5. Tb1 c6 6. e4 d5 7. d3 dxe4 8. Sxe4 Sxe4 9. Lxe4 Sd7 10. b4 a5 11. a3 Se5 12. f4 f5 13. fxe5 fxe4 14. d4 Be6 15. c5 Lxe5 16. Lh6 Lg7 17. Lxg7 Kxg7 18. Se2 Tf3 19. Sf4 Lf7 20. Tf1 axb4 21. Txf3 exf3 22. d5 g5 23. Dd4+ Kg8 24. Txb4 gxf4 25. d6 exd6 26. Txb7 De8+ 0-1 Fendrich,D-Akesson,J/Pelaro 2002)

2... g6 3. d4

Jaha , nu blir det kungsindiskt trots allt tänkte jag. Hoppas att han spelar precis som han har gjort i sina tidigare partier.

3... Lg7 4. Sf3 O-O 5. Lg5 d6 6. e3 h6 7. Lh4 c5 8. d5

Det nya draget som är ett bättre försök att få fördel än det gamla 8 Le2 som Aleksejev hade spelat i alla sina tidigare partier på basen, då svart utjämnar lätt med 8...Lf5 med iden Se4, Sc6 och press mot d4-bonden. Nu visste jag inte alls vad jag skulle göra. 8...e6 är ett alternativ men jag gillade inte att g6-bonden var oförsvarad efter 9.dxe6 fxe6 10. Ld3 och vit får

utveckling med tempo. Teorins rekommendation är dock 8...e6 och encyklopedin anger följande variant 9.Sd2 (varför inte slag på e6?) a6 10.a4 exd5 11.cxd5 med övergång till Modern Benoni i en variant som anses vara lika.

8... Da5

Det finns många ideer med detta drag. En är Se4 med press mot c3-springaren (om man vill kan man lägga in g5 innan) En annan ide är b5 och a6 med Volgagambitspel. och även partiiden med Db4 och press på b2 bonde och även taktiska möjligheter baserade på fjärde raden.

9. Sd2

Detta drag spelade min motståndare utan att tänka. Jag började undra om jag var inne i en teoriställning.

9...e6

Detta drag förefaller vara en teoretisk nyhet. Draget är dock logiskt med tanke på att vit är efter i utvecklingen, alltså bör svart tjäna på att öppna spelet. Vit lyckades inte heller demonstrera någon vit fördel under partiet.

10. Le2

Spelat efter långt betänkande. Nu kände jag mig bättre till mods, det var nästan uppenbart att vi var ute ur teorin och vi var båda två ute på nya farvatten.

Ställning har också en dynamisk och taktisk natur där Aleksejevs styrka på det positionella planet inte än så länge är avgörande.

10...exd5 11. cxd5 Db4 12. Sc4 Sxd5 13. O-O

Om 13. Dxd5 Lxc3+ 14. Kf1 Lxb2 så har vi nästan samma ställning som i partiet men en betydligt försämrad variant för vit eftersom han inte har rockerat.

13...Lxc3 14.Dxd5

14. a3 Db5 15.Dxd5 (15. Sxd6 Dxb2) 15... Le6

14...Lxb2 15.Tab1

15. Sxb2 Dxh4 16. Dxd6

15...Le6 16. Dd3 d5

Här hade jag en mängd varianter att välja på. Det verkar dock som jag inte valde det bästa draget. Andra drag är:

a) 16...Lxc4 17. Dxc4 Dxc4 18. Lxc4 Le5 19. f4 Lg7 20. Le7 {I denna ställning kändes det som om vit har mer än kompensation för det offrade materialet. Vits löparpar är starkt, svarts pjäser är också utvecklade. Svart har dock en taktisk möjlighet i denna ställning som jag inte såg under partiet naemligen} 20...Sc6 21. Lxf8 Txf8 {Denna ställning bedömer jag som lika. Vad som talar för svart är

att de vita tornen inte har öppna linjer att arbeta på och att svarts löpare är bra. Vad som talar mot svart är att springaren inte har några stödjepunkter i centrum samt att det kan bli svårt att sätta fart på bönderna på damflygeln. Vit har också terrängfördel}

b) 16...b5 {verkar var det starkaste draget. Detta drag tänkte jag inte överhuden taget på under partiet, troligtvis pga att det känns så konstigt att öppna den långa vita diagonalen. Detta är dock en ställning där man måste lägga allmänna positionella känslor åt sidan utan bara råkar på. En av poängerna är att bonden inte kommer att stå i slag efter att svartfältslöparen på b2 faller,. eftersom springaren på c4 är spikad Om den flyttar faller ju h4 löparen är vits valfrihet (precis som efter 16...d5) begränsad.} 17. Sxb2 Dxb4 18. Dxd6 (18. Lf3 d5 19. Lxd5 Td8 20.De4 Dxe4 21. Lxe4 Sd7 22. Lxa8 Txa8) I denna ställning spelar jag hellre svart. Vits a2-bonde är satt under press samtidigt som vits springare saknar naturliga fält, vits pjäser samverkar dåligt. Vit får också se upp för c-bonden som lätt kan skapa oreda i vits läger. Dessa faktorer mer än väl kompenserar att svart är en "bondepoäng" under. 18... c4 (18...a6 är ett försök att spela på vinst. 19. Lf3 Td8 20. Dc7 Tc8 21. Dd6)

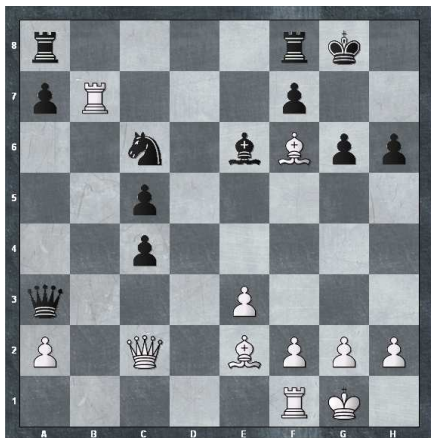
c) 16... Sc6 17. Txb2 Lxc4 18. Dc2 Lb3 19. Txb3 Dxb4 20. Txb7 Tab8 21. Tc7 Tfc8 22. Txc8+ Txc8 23.

Td1. I denna ställning har vit kompensation för det offrade materialet men inte mer.

17. Txb2 dxc4

Detta drag ger vit chanser att spela på vinst. Betydligt säkrare var 17...Dxc4 18. Dxc4 dxc4 19. Txb7 Ld5 20. Tc7 Sa6 21. Td7 21...Le6

18. Dc2 Da3 19. Txb7 Sc6 20. Lf6

20. Lxc4 Sb4 21. Txb4 Dxb4 22. Lxe6 Dxb4 (22...fxe6 23. Dxb4+ Kh8 24. Dxb4+ Kg8 25. Dg6+ Kh8 26. Lf6+) 23.Dxb4+ Kh8 24. Lxf7 Dg5

20...Sb4

I denna ställning tänkte den store vitryssen i över en halvtimme innan han valde att forcera remin. Praktiskt tog han nog rätt beslut, eftersom han hade mindre än 5 minuter kvar av betänketiden när han gjorde sitt drag. Praktiskt måste vit ta ett beslut huruvida han ska fortsätta eller ej tidigt efter svarts förra drag, ställningen är så komplicerad att klockan är en minst lika viktig faktor som positionen på

brädet. Ställningen är en riktig röra. Vit har ju ett stort initiativ på kungsflygeln men svarts damflygelspel med fribönderna på c-linjen och a-linjen (det är inte lätt att försvara a2-bonden) understödda av dam, löpare och springare ska inte underskattas. Efter den forcerade remifortsättningen kändes det som ett litet antiklimax på denna spännande kamp, men jag var naturligtvis nöjd över remin. Delvis lyckades jag också med min taktik

att hålla spelet så taktiskt och dynamiskt som möjligt och det kändes också bra.

21.Dxg6+

21. De4 Ld5 (21...Dxa2 22. Dh4 Kh7 23. Lf3 Dc2) 22. Dh4 Kh7 23. Lg5 Th8 24. Td7 24... Dxa2 med en riktigt röra

21...fxg6 22.Tg7+ Kh8 23.Tf7+

1/2 - 1/2

The human comedy of chess - a grandmaster's chronicles (Hans Ree)

Schack är så mycket mer än enbart varianträkning och ställningsbedömning. Varenda en och oss som någonsin spelat eller varit närvarande som åskådare vid ett tävlingsparti vet att den schackliga spänningen och pressen ofta resulterar i mänsklig dramatik. Har ni någonsin undrat över vad som egentligen pågår runtomkring schackbräderna och i kulisserna på världsstjärne-nivå?

————— Susanne Hansson ———

Om ni vill stilla er nyfikenhet har jag den perfekta boken för er: **The human comedy of chess – a grandmaster's chronicles** av **Hans Ree**, 324 sidor i omfång, utgiven 1999 på förlaget Russel Enterprises. Här har den holländske journalisten, författaren och tillika stor-mästaren Hans Ree samlat ihop sina lite längre schackkrönikor. Krönikorna har gjort honom känd och uppskattad både i den välkända internationella tid-skriften "New in Chess" och på det populära Internetstället "The Chess Café" www.chesscafe.com. Det här är Rees tionde bok, den femte om schack och den första på engelska. Tyvärr föreligger än så länge inte en svensk översättning.

Boken är fylld av porträtt av schackstjärnor och historiska personer som på olika sätt har anknytning till schack och kryddas med en mängd anekdoter. Att Ree själv helt livnärde sig som

professionell schackspelare under en period i sitt liv innebär att han personligen känner många av dem han porträtterar, något han inte tvekar att utnyttja. Författaren Ree berättar medryckande på sitt ömsom charmiga ömsom ironiska sätt. Journalisten Ree glömmer dock aldrig bort grundläggande käll-kritik vilket gör att boken inte tippar över och landar i skröne-och skvallerträsket.

En stor del av boken ägnas åt schackutvecklingen de senaste 15-20 åren. Läsaren slungas direkt in den nervpressande och segdragna matchen mellan de två K:na, Karpov och Kasparov, som pågick i flera månader 1984-1985. Därefter behandlas de flesta stora schackhändelserna under 80- och 90-talen, exempelvis kandidat-matcherna 1991, Moskvaolympiaden, matchen mellan Kasparov och Short men också de politiska schismerna som splittrade världs-

eliten. Det förvånar mig att ingen har kommit på och realiserat idéen att skapa en tv-såpa utav den internationella schackscenen. Alla de viktiga ingredienserna tycks finnas där: Makt, pengatörst, fula tricks och hejdlös passion (för det 64-rutiga brädet förvisso).

Det här är en bok att varva ner med när man tillfälligt har tröttnat på att stirra ut över schackbrädet och

räkna varianter. Eller varför inte som tidsfördriv, på väg till bortamatcher, utsockenes tävlingar eller bara för att klara sig igenom de trista kvällar då Manhem inte bjuder på några spännande aktiviteter!? Kort sagt, det här är avkopplande och underhållande läsning som jag rekommenderar till varje schackfantast.

Klubbmästarkonst

Mats Welin spelade sig till klubbmästartiteln för 2001-2002, så huggetredaktionen bad honom visa upp några av sina tricks. Nedan kommenterar han ett ombytligt parti mot Jan Herrman.

Mats Welin

Som alltid är det svårt att välja egna partier men på begär har jag valt att kommentera mitt parti från 5:e rondan mot Jan Herrman. Kanske inte mitt bästa parti men kanske det intressantaste. Jag för de vita pjäserna.

1. e4 c6 2. d4 d5 3. exd5 cxd5 4. c4
den s.k. Panov-varianten i caro-

4...e6 5. Sc3 Sf6 6. Sf3 Ld6 ?!

Löparen hör hemma på e7, nu är d5 bonden mer utsatt. Hade jag varit lite mer skärpt hade jag nu spelat 7. Lg5 som direkt sätter svart ställning på prov. på t.ex. 6...Le7 följer 7. Lxf6 Lxf6 8. cxd5 exd5 9. Db3 Sc6 10. 0-0-0.

7. cxd5 exd5 8. Ld3

återigen verkar 8. Lg5 sätta svart på större prov. 8. Lg5 Le7 (Da5 9. Ld2 står svarts dam fel) 9. Lxe7 Dxe7 10. Lc4 0-0 11. 0-0. Vit har i den här varianten tjänat tid i utvecklingen.

8...Sxc3 9. bxc3 Dc7

Dc7 är ett vanligt drag i liknande ställningar. Jag har nu många möjligheter som 10. Ld2, Lb2, Dc2 och 0-0 under partiet gjorde jag beslutet väl snabbt mitt följande

drag är på inte sätt självklart. Det första draget som jag undersökte var 10. 0-0 men efter Dxc3 är inte kompensationen helt klar ett lustigt drag är 11. Lh6 med hotet Tc1 och Lxg7 men ett svarts 0-0 är det nog mer fin än bra.

10. Lb2 med idén c4, d5 vid tillfälle.

10...Sd7 11. 0-0 Sf6

Jan var antagligen rädd för de vita löparna som riktat in sig mot den svarta kungen efter 0-0. Sf6 tycker jag känns lite fel det släpper kollen över e5 fältet. Jag var mer rädd för idéer med bondestöten e5 vid tillfälle men då måste man naturligtvis rockera först. Svart ställning blir nu passiv och svår.

12. Te1 0-0 13. c4

Detta måste göras annars står löparen fel.

13...Te8 14. Se5 Ld7 15. Df3 Lc6

bonde offret b5 trodde jag var intressant för att få stopp på vit d bonde som gärna går till d5 i varianter och släpper loss löparn på b2 mot svart kung på g8.

Nu börjar verkligen 16. d5 ligga i luften men i partiet blev jag aldrig riktigt klok på varianterna. Nu i efterhand ser dock 16. d5 exd5 17.

Sg4 riktigt starkt ut. Detta tänkt jag på under partiet också men fick det aldrig att stämma.

16. Dh3 tvingar fram h6

på 17. d5 exd5 18. Sxc6 Txe1 19. Txe1 Dxc6 20. Lxf6 Lb4 och ställning är återigen rörig och det var inte direkt vad jag önskade mig.

17. Sg4 ser en smula konstigt ut men jag hittade inget bättre.

17...Sxg4 18. Dxc6 Ld7 (Lxh2 skulle inte fungera när vit spelar d5 nästa drag)

19. Kh1 kritiskt läge i partiet. Jag kände mig inte nöjd med mitt spel och det kändes som jag hade släppt greppet. Kungs draget gjordes för att kunna spela f4 som följde i partiet och slippa dam schacken på b6.

19...Tad8

jag hade förväntat mig e5 för att sluta till b2-g7 diagonalen.

20. d5 e5 21. Dg3 Te7 22. f4 Tde8

När tiden börjar bli knapp började huvudet klicka det planerade 23. c5 då e5 bonden faller. Draget som jag föll på var 23...Dxc5 24. fxe5

Dxd5? tornet på e1 blir taget med schack efter exd6 och svart tar löparen på d3 i slutänden. Tyvärr för svart har vit det enkla draget 24. Le4 med pjäsvinst.

23. Te2 f5

återigen blev jag överrumplad jag hade bara sett 23...f6 som besvaras med 24. Dg6

24. c5 en sämre variant än det tidigare 23. c5

24...exf4 25. Dg6

Jan som nu också börjar känna av tiden och det snabba slutet av partiet har sin förklaring där.

25...Lxc5 26. Lxg7

Svart måste spela Txg7 27. Txe8 Txe8 28. Dxe8 Lf8 29. Lxf5 där vits chanser är bättre då svart kungsställning är svagare än vits men partiet är på inget sätt slut.

26...Dd6?? liknande feldrag har de flesta råkat ut för.

27. Lf6 svarts dam blir avskuren och matten går inte att undvika.

27...Tg7 28. Dxc7

1 - 0

Jakten på ett problem

När jag för en tid sedan var på en fest tillsammans med andra schackspelare berättade Sabine Hansson för mig om ett schackproblem som hon och hennes syster Susanne hade sett på en schackutställning i Spanien. Det var något kryptiskt; brädet var stympat och innehöll 3X4 rutor, 4 rader och 3 kolumner.

————— Tommy Hagberg ———

Problemet var formulerat på spanska. Så pass mycket förstod jag att det gällde att de vita springarna skulle byta plats med de svarta, men det var också i stort sett allt, förutom att vissa rutor var märkta med ett stort S samt att en del andra rutor hade nummer...

Här stod jag alltså inför ett problem som inte var klart definierat. Det gällde alltså att både komma på dess exakta formulering och därefter, om möjligt, att försöka lösa det. En inte helt lätt uppgift men jag älskar att lösa problem. Så jag gav mig i kast med uppgiften...

Problemet formulering

Vid mina försök att komma på problemets formulering så drog jag mig till minnes en lustig lärare som jag hade när jag pluggade datalogi på Chalmers. Ofta var han ganska otydlig i sina formuleringar vilket – till en början – medförde att vi ställde en hel del frågor till honom

där vi undrade hur problemet egentligen var formulerat. Då förklarade han att man inte kunde få allt serverat. "Se det som en skattjakt" sa han. "Leta i böcker, tidskrifter, fråga folk...Då kommer ni så småningom att förstå problemet och till slut också dess lösning!" Sedan gav han i uppdrag till frågeställaren att till nästa lektion ta reda på problemet och hålla ett föredrag om det!

Kanske syftet var gott men det ledde bara fram till att vi till slut slutade att fråga..Lättja är alla lasters moder som Tal skulle ha sagt....!

Men kanske denne lustige man ändå lyckades så ett frö inom mig..Jag försökte nu att göra som han sa, gå på skattjakt!

Mitt skattletande bestod i att söka som en besatt på Internet. Jag hittade inte problemet, däremot ett liknande:

Det bestod i ett 3X3-rutors schackbräde där de vita springarna stod på a1 och c1. De skulle bytas ut mot de svarta som stod på a3 och c3.

Då kom jag ihåg att jag för många år sedan hade blivit serverad en annan variant där antalet rutor var annorlunda men jag minns inte exakt hur många. Men vad jag kommer ihåg är att det likadant där var två vita springare skulle bytas ut mot två svarta.

Då drog jag slutsatsen att detta borde vara en variant av ett känt typproblem. Alltså: De två vita springarna skulle stå på a1 och c1 och skulle bytas ut mot de två svarta på a4 och c4...

Den övriga informationen var antagligen bara sidoinformation för att vägleda problemlösaren...

Nu hade jag alltså identifierat skatten. Nu gällde det bara att gräva fram den...

Lösningen

Det finns två sätt att lösa ett problem: antingen att lösa det själv eller låta andra göra det. Det finns för och nackdelar med bägge varianterna:

Försöker man lösa det själv och man lyckas så får man en enorm

självkänsla. Misslyckas man får sig självförtroendet en törn.

Låter man någon annan lösa det känner man sig i underläge om vederbörande lyckas. Men vid misslyckande så kan man ge utlopp för sin skadeglädje.

Jag beslöt mig för ett slags mellanting; låta datorn lösa det men för det krävs ju att man gör ett program som instruerar datorn hur den skall gå till väga.

Programmeringen gick relativt smärtfritt och den hittade en lösning, på 320 förflyttningar eller 160 heldrag...

Ett tag kände jag mig mycket nöjd, problemet var ju löst! Eller...?

När jag en kväll låg och tänkte blev jag orolig: måste lösningen var så krånglig? Jag började associera fritt...:

Jag föreställde mig en person som ger en annan person ett uppdrag att ta sig över gatan, köpa en tidning och föra tidningen till honom. Personen ifråga går i motsatt riktning, runt hela jordklotet och kommer till kiosken från det motsatta hållet, köper tidningen och går tillbaka samma väg... Uppdraget genomförs i varje fall på ett korrekt sätt...

Jag vaknade med ett ryck och insåg att jag inte skulle få någon ro förrän jag gått till botten med det här. Så jag bestämde mig för att skriva ett program som räknade ut.

Den optimala lösningen

För att hitta den optimala lösningen utnyttjade jag en teknik som används vid skapandet av slutspelsdatabaser. Det går i korthet ut på följande: Man lagrar alla möjliga positioner, i detta fall $12*11*10*9 = 11880$ stycken. Sedan ser man i vilka av alla dessa positioner som slutställningen är nådd och markerar dessa som 0. Sedan tittar man på i vilka övriga positioner som man kan ta sig till position 0 och markerar dessa som 1, osv. På detta sätt räknar man sig baklänges fram till lösningen.

Programmet hittade på några få sekunder den rätta lösningen...

Denna gång blev jag betydligt mer nöjd. Endast 20 förflyttningar eller 10 heldrag behövs.

De ser ut så här:

1.Sa1-c2	Sa4-c3
2.Sc2-a3	Sc3-a2
3.Sa3-b1	Sc4-a3
4.Sb1-c3	Sa3-c3
5.Sc1-b3	Sa2-c1
6.Sb3-a1	Sc2-b4
7.Sa1-c2	Sb4-a2
8.Sc2-a3	Sa2-b4
9.Sc3-a4	Sb4-c2
10.Sa3-c4	Sc2-a1 och vi är i mål....skatten är funnen!

Ett smart drag:

De senaste åren har våra aktieägare fått 10 % i direktavkastning. I runda tal. Läs mer om Sveriges kanske mest framgångsrika fastighetsbolag på www.kungsleden.se

KUNGSLEDEN

Ett parti värt 900 spänn!?

Schack kan vara ett oerhört frustrerande spel ibland. Ena dagen fungerar ingenting i ens spel oavsett hur mycket man än anstränger sig. Dagen efter så faller plötsligt alla pusselbitar på plats och motståndaren sveps av brädet i en fullständig orkan! Detta hände undertecknad i vintras. Efter en lång höst där många timmar lagts ner på schacklig förkovran utan att resultaten direkt visat sig så vände allt plötsligt en dag...

Håkan Warston

Schack har för undertecknad alltid varit en passion som har fått stå tillbaka för det som jag har brunnit ännu mer för, nämligen det som numera är mitt yrke, fysikens fascinerande värld. Istället för att kämpa med spelöppningar, löparpar, kombinationsträning, slutspel och Gud vet allt, så har fokuset mer varit inställt på att förstå hur allt från galaxer och stjärnor till atomer, elektroner och kvarkar hänger samman. Resultatet blev en doktorsgrad i teoretisk atomfysik, (ungefär som en IM-titel i fysik), och en *oäändlig* rad med schackliga motgångar!?

På senare år, när jag har fått fastare mark under fötterna professionellt, så har det schackliga fått ta mer tid. Förra sommaren när GSF annonserade att de skulle anordna schackkurser under Ari Zieglers ledning så tänkte jag; "*Nu jäklar, så är det dags att ta tjuren vid hornen. Nu ska vi bli bra på schack!*". När dessutom David Fendrich bestämde

sig för att, i förtroende, avslöja hemligheten med hur man blir bra i schack så var saken klar! Davids visa råd löd "*Först tränar du som sjutton och sedan spelar du tills dess att ögonen blöder ...*". Här skulle det minsann tränas!

Hela hösten 2001 ägnades åt schacklig förkovran under, i första hand, Bojko Cankulovskis och Gunnar Johanssons eminenta ledning. I en serie på sex kurser om sex lektioner vardera så gick Bojko och Gunnar igenom schackets olika grundelement, såsom bra och dålig löpare, förposter, olika typstälningar, slutspel, angreppsmetoder och initiativ. Ari ägnade dessutom sex lektioner åt att gå igenom hur man spelar mot olika varianter i Franskt. Kort sagt en rätt bra och omväxlande blandning av allt som ett schackparti innehåller. Från början var det tänkt att kurserna skulle rikta sig till två olika kategorier av spelare, dels sådana med rating mindre än 1500, dels

spelare med rating mellan 1500 och 2000. Den sistnämnda spelarkategorin lyste dock med sin frånvaro under större delen av hösten och mycket av undervisningen kom att inriktas mot spelare med rating under 1500. Alla tre, Bojko, Gunnar och Ari, gjorde ett utmärkt jobb som lärare och de har lärt åtminstone mig en hel del under resans gång. Deras främsta insats har emellertid kanske inte varit av pedagogisk natur utan att alla tre lyckade förmedla sin egen entusiasm för spelet till kursdeltagarna.

Framgångarna vid brädet uteblev dock. Resultaten i Allsvenskan, Julcupen och Lag-DM tydde inte direkt på något större förändring i spelstyrka. Spelet kändes väsentligt bättre men på något sätt lyckades ändå motståndarna hela tiden slinka ur de tänkta mattnäten. Frustrationen och tvivlet kom krypande. *"Kanske var man trots allt inte ämnad för stordåd vid brädet ..."*

Men en regnig allsvensk söndag i januari så vände allt på en gång. Pusselbitarna föll på plats och helt plötsligt var logiken i ställningen på brädet glasklar. Åtminstone kändes det så. Min motståndare, Jean Persson i GSS, fick sig en omgång som jag sällan brukar utsätta mina motståndare för!

Vit: Jean Persson GSS II

Svart: Håkan Warston Manhem IX

Allsvenskan: rond 4-2001/2002

1. d4 Sf6 2. f4 d5

Ett hål eller förpostfält skapas på e4 runt vilket spelet i fortsättningen kommer att kretsas kring. Efter en del sökande i minnet så påminde jag mig om två partier som Bojko visade på en av höstens kurser, Smyslov-Rudakovskij Moskva 1945 och Boleslavskij-Lisitzin Leningrad 1956. I båda partierna så vill vit placera en springare på ett förpostfält på d5. Som förberedelse så byter han av svarts vitfältslöpare och båda springare. Kvar på brädet finns i båda fallen vits springare placerad på d5 mot svarts dåliga svartfältslöpare, med överlägsna ställnin-gar för vit som resultat. Motsvarande borde fungera här också. Redan här finns alltså en konkret plan för mittspelet! Målsättningen är att placera en springare på e4 och för att förbereda detta och förhindra eventuella byten på e4 så skall vits vitfältslöpare och båda springare bytas av.

3. Sf3 Lf5 4. e3 e6 5. c3 Le7

Vits uppställning representerar ett slags Stonewallsystem för vit. I Sverige kallas systemet ofta för *Gannholms Special* efter Karl Erland Gannholm som under många år använde systemet som ett farligt anfallsvapen på kungsflygeln. Karl Erland Gannholm var för övrigt

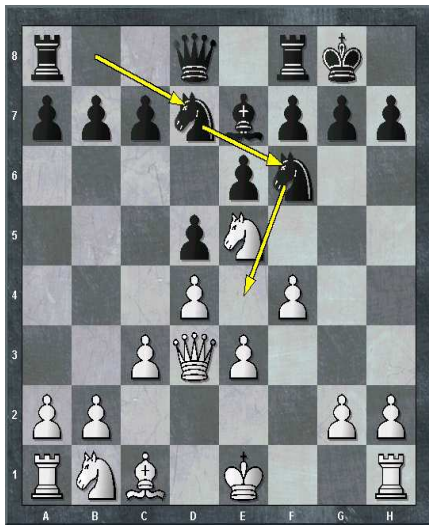
morfar till den inte helt okände manhemiten Rikard Winsnes. En nackdel för vit i partiställningen är att svart har hunnit att utföra ..Lf5 vilket berövar vits vitfältslöpare sin naturliga placering på d3.

6. Se5 O-O 7. Ld3 Lxd3 8. Dxd3

Delmål 1 i den uppställda planen har uppnåtts! Vits möjligheter att kontrollera e4-fältet minskar. Nästa delmål är att byta av vits båda springare

8...Sbd7

Springaren är på väg till e4 via d7 och f6.

9. O-O

Här hade nog 9. Sd2 varit bättre av den enkla anledningen att det försvårar intrånget på e4.

Räknade på 9. Sd2 c5 10. O-O Tc8. 11. b3 cxd4 12. exd4 och trodde att det skulle vara rätt OK för svart.

9...Se4 10. Sd2 Sdf6

Efter att ha utfört draget så kändes det förhastat och jag ansåg att jag borde ha slagit på d2 istället. Efter 11.Sdf3 ser vits ställning inte ut att vara så enkel att forcera. Mitt alternativ till 10... Sdf6 var 10... Sxd2 följt av Sf6 och Se4. Men vit tillåter naturligtvis inte det utan han slår på d7, ex.vis 10... Sxd2 11. Sxd7 Sxf1 12. Sxf8 Lxf8 13. Dxf1 och jag kan glömma alla idéer om en stark springar-förpost på e4. Så textdraget var nog trots allt att föredra.

11. Tf3

Detta drag måste vara ett misstag!? Vits idé är att få till stånd ett angrepp mot h7 men hur skall det gå till? Centrum är låst och alla angripande pjäser måste gå runt centrum vilket tar tid. Gunnar J brukar hävda att tre förutsättningar måste vara uppfyllda för att ett kungsangrepp skall lyckas. i.) Det måste finnas svagheter i motståndarens kungsställning, ii.) vi måste ha någon form av dynamisk övervikt runt motståndarens kung, iii.) centrum skall vara stabilt. Vare sig i. eller ii. är uppfyllda här. Till råga på allt så har vit inte speciellt många fält på kungsflygeln där han kan ställa sina pjäser.

11...Nxd2 12.Bxd2 Ne4 13.Le1

Delmål 2 i den uppgjorda planen har nåtts! Springaren är fast förankrad på e4 och enda hotet mot den på sikt är den vita springaren som för tillfället håller till på e5. Kan vi byta av den också så är lyckan fullkomlig! Men hur skall det gå till? Att spela 13..Lf6 eller Ld6 håller inte på grund av att springaren kan smita sin väg via g4. Detta kan förhindras genom att vi spelar 13... f5 innan, men detta riskerar att falla på 14. g4. Ett byte på antingen g4 eller f5 är oundvikligt. Konsekvensen blir en öppen linje rätt in i den svarta kungsställningen och helt plötsligt ser vits chanser att få till ett kungsangrepp inte omöjliga ut. Å andra sidan så skapar den öppna kungs-ställningen möjligheter för svart också. Under alla omständigheter så verkar ställningen efter 14. g4 att vara betydligt oklarare. Jag föredrog därför att försöka få till stånd bytet med lite subtilare metoder...

13...f6 14. Ng4 f5

Här har vit möjligheten att gå tillbaka till f2 med springaren och på så sätt undgå bytet. Konsekvensen är dock dels att tornet kommer att stå ännu trängre och det går inte att byta på e4 på grund av gaffeln. Till råga på allt så kan springaren inte stå kvar på f2 för att bevaka e4 eftersom den då slutgiltigt stänger inne löparen på e1. Så 15. Se5 är nog det enda

rimliga draget för vit här. Följaktligen så kan jag nu spela ..Lf6 och få till stånd det eftersökta bytet.

15. Se5 Lf6 16. Th3 Lxe5 17. fxe5

"Seiern är vår!...". Då var det väl klart då. Den uppställda planen är genomförd, jag har fått min överlägsna springarförpost och vit har endast kvar sin dåliga svartfältslöpare! Så nu är det väl bara för min motståndare att ge upp då! Nej naturligtvis inte! Efter att, under några korta sekunder, i mitt inre, ha firat segern så sansade jag mig och konstaterade att det enda jag egentligen hade åstadkommit så här långt var en riktigt bra ställning. Nu måste jag vinna partiet också?! Återigen påmindes jag om Gunnars visa råd angående kungsangrepp, (se kommentaren efter drag 11). Jag intalade mig att alla tre förutsättningarna var uppfyllda eller åtminstone snart skulle vara det. Dags för kungsangrepp alltså!

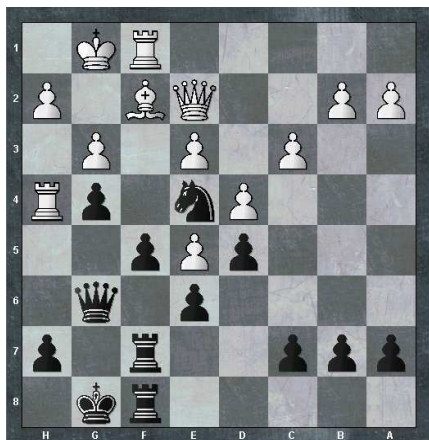
17...g5 18. De2 g4 19. Th4

Tornet är fångat. Nu är det egentligen bara en tidsfråga innan det går under.

19...Dg5 20. Lf2 Tf7 21. g3

Beseglar tornets öde slutgiltigt. Springaren tar sig lätt till f3 för att sedan ta tornet. Bättre hade varit att spela 21.Lg3

21...Taf8 22. Tf1 Dg6

Det enskilda drag som jag efter partiet var mest nöjd med att ha hittat! Draget har flera syften. Först och främst det uppenbara, att lämna plats för springaren på väg mot f3. Men efter bytet på h4 så kommer svart att kunna spela f4 med syfte att öppna f-linjen antagligen med tornbyte som följd. Chanserna är goda att vits första eller andra rad i det läget blir svag. Med damen på g6 är svart redo att invadera vits ställning via b1-h7 diagonalen. Att

det skulle resultera i en total katastrof för vit hade jag dock inte förstått ...

23. Kg2 Sg5 24. Th1 Sf3 25. Kf1 Sxh4 26. gxh4 f4

Voilà. Jag hade räknat med att vits torn skulle stå på f1. Nu får vit ännu större problem eftersom tornet inte kan delta i försvaret.

27. Ke1

Här hade jag räknat med att 27.e4 inte skulle hålla på grund av 27...g3! dvs vit kan inte stänga igen b1-h7 diagonalen på något enkelt sätt.

27...fxe3 28. Lxe3 Db1+ 29. Dd1 Tf1+

0 – 1

När jag vandrade hem den eftermiddagen, efter allsvenskan, så kändes det som att partiet rättfärdigade varenda krona som jag lagt ut i kursavgift. Kort sagt, ett parti värt 900 spänn!

Schackbutiken Julcup

7-8 december var det premiär för Schackbutikens Julcup, en tävling som har goda förutsättningar att bli en uppskattad tradition på den göteborgska schackarenan. Tävlingen anordnades genom ett samarbete mellan Ari Zieglers Svenska Schackbutik och Göteborgs Schackförbund. Turneringsledare Gunnar Johansson och lottningsansvarige Klas Fors höll proffsig i trådarna och lyckades mycket väl med att skapa en trevlig och sportslig atmosfär.

Susanne Hansson

Lockade gjorde saftiga prispengar till de tre bästa spelarna. Segraren skulle kamma hem inte mindre än 5 000 kronor. Men även för oss dödliga fanns det priser att kämpa om. Förutom ratingpriser skänkte Svenska Schackbutiken bokpriser till "rondens skräll" och till de spelare som vann tre partier i följd. Den knappa betänknings tiden, 45 minuter per spelare och parti, bäddade för stor dramatik.

Till starten hade 54 spelsugna spelare samlats. Av de 11 deltagande manhemiterna var Karl Johan Moberg den med högst rating och flest meriter. Dock visade sig tidsnöderna fälla honom alltför ofta och redan i första rondan fick han se sig slagen av Kjell Zachrisson. Mycket nära, ack så nära!, att skrälla var även Mikael Göransson som hade ingen mindre än turneringens högst rankade spelare, Emil Hermansson, på gaffeln.

Mikael tog kommandot direkt i öppning och pressade Emil långt in i mittspelet men gick i sista sekunden fel i de snåriga varianterna och fick se sig slagen. Efter denna kraftansamling gick luften ur Mikael och han lyckades inte leva upp till sin egentliga kapacitet. Emil däremot vaknade till och slutade mycket riktigt som turneringens segrare.

Manhems stora glädjeämne i denna turnering var utan tvivel blott 14-åriga Victor Nithander som besegrade ingen mindre än IM Bengt Svensson (elo 2441) och höll remi mot dansken IM Ole Jakobsen (elo 2425). Dock rådde han inte på juniorkonkurrenten Amir Mohammadi i sista rondan och missade därmed prispallen. Men Victor har givetvis all anledning att vara mycket nöjd med sin insats och visade framför allt att han med sin talang och vilja kan gå långt i

framtiden! Andra insatser som är värda att uppmärksammas är Ulf Wessléns och undertecknades 5p och lågrankade Sabine Hanssons 3p.

Långt ifrån alla partier i snabb-schackssammanhang dokumenteras. Det är lite synd eftersom den knappa tiden tvingar spelarna att spela mer intuitivt. Därför kunde det vara intressant att i efterhand försöka utröna om intuitionen var korrekt eller ej.

Vit: Leif Svensson, SK Kamraterna
Svart: Susanne Hansson, SS Manhem

1.Sc3 Sc6 Leif hade tidigare avslöjat för mig att hans idé var att möta 1..e5 med 2.d4 eftersom han gärna spelar skandinaviskt i förhand. Dessa noter ville jag inte vara med på. **2.d4 e5?!** Genom att utveckla min andra springare med 2..Sf6 och först sedan öppna upp med e5 hade jag kunnat undvika Leifs obehagliga attackuppställning. **3.d5 Sce7 4.d6 cxd6 5.Se4** Gulp! Ett hot man måste ta på allvar. **5...Sf5 6.g4 Dh4??**

Ett direkt förlustdrag! Efter sex hårda partier hade tröttheten försatt mig i ett något uppsluppet tillstånd och mitt omdöme var därmed allvarligt försvagat. Det naturliga 6..Sd4 skulle ha spelats. Efter 6..Sd4 7.e3 Sc6 8.Sxd6+ Lxd6 9.Dxd6 Df6 när svart åtminstone utjämning. Men efter 8.Lc4 Sf6 9.Df3 har vit bra kompensation för bonden. **7.Lh3?** 7.h3! med dubbelhotet Lg5 och Sf3 vinner direkt. **7...Le7** Det kändes naturligt att gardera Lg5-hotet med utvecklingen av en pjäs. Dock borde även 7..h6 ha övervägts. **8.Dd3** Även efter 8.Dd5 borde vit ha de bättre chanserna i den obalanserade ställningen som uppstår efter 8..Sd4 9.Lg5! Lxg5 10.Sxd6+ Kd8 11.Dxe5 Sxc2+ 12.Kd1 Dxf2 13.Kxc2 Le7 14.Tf1 **Sd4 9.c3 d5 10.Sg3 Sc6 11.Sf5 Df6 12.Dxd5 d6 13.Sf3 Le6 14.Db5 0-0 15.Lg5?** Istället skulle 15.g5!

ha spelats 15..Dg6 16.S3h4 Dh5
17.Lg2 med dubbelhotet Lf3 och
Lxc6. **Dg6 16.Le3 h6 17.Td1 d5**
18.Tg1 Lxf5 19.gxf5 Df6 20.Txg7
Enklast är dock 20.Txd5 Vad jag
hade tänkt mig för fortsättning här
är för mig idag en gåta. **20...d4**
21.cxd4 Lb4+ 22.Kf1 Kb8
23.Tg3? 23.Sxe5 Sxe5 24.Lf4 Ld6
25.dxe5 Dxg7 26.exd6 och svart är
även här helt förlorad. **e4 24.Lf4**
Ld6 25.Lxd6 Dxd6 26.Se1 Sf6
27.Tb3 Td7 28.Sc2 Här slutar

svarts protokoll och även minne.
Bakom det ofullständigt protokollet
döljer sig dock en hel del ytterligare
dramatik. Till slut vann dock svart.

Sammanfattningsvis tror jag att jag
talar för alla deltagarna när jag
säger att Schackbutikens Julcup var
en stor succé som förhoppningsvis
kommer att utvecklas till en årlig
tradition! Till sist ett tack till
Veronika och Stefan som skötte
kafeterian och därmed såg till att vi
spelare orkade ge 100 % vid brädet!

Manhems andralag

Årets serie, i division 1 – södra, startade den 21 oktober och andralaget, som jag för året skulle vara lagledare för, spelade i den södra div 1 gruppen. Serien bestod av 10 lag och uppflyttningskandidaterna var inte svåra att missa.

Mats Welin

Åstorp hade förra året varit nära och hade nu dessutom sluppit Manhems förstalag, även Helsingborg hade en liten chans, men Åstorp kändes på förhand som den solklara uppflyttningskandidaten. Man kan fråga sig varför seriesystemet ser ut som det gör när 4 av de 10 kämpande lagen inte får spela om uppflyttnings.

Rödeby SS-SS Manhem II

2-6

Magnus Wahlbom-Mats Welin	0-1
Håkan Greiff-Mats Eriksson	1/2-1/2
Sten Bernardsson-David Fendrich	1/2-1/2
Kjell Petersson-Göran Andersson	0-1
Anders Morén-Stefan Rilberg	0-1
Robert Karlsson-Joakim Bergré	0-1
Joel Åkerlund-Rauan Sagit	1/2-1/2
Dragan Lacic-Sören Svensson	1/2-1/2

Som lagledare såg jag dock gärna oss själva som seriesegrare, men första matchen som skulle spelas mot luriga Rödeby på bortaplan kändes på förhand oviss. I serieupptakten var det svårt att få ihop fullt manskap till bortamatcherna och vi åkte till Rödeby

med 3 goda reserver: Joakim Bergré, Sören Svensson och Rauan Sagit. Avresan skedde på lördagen mot Karlskrona där övernattningen skulle ske.

På matchdagen hamnade Mats E tidigt dåligt men lyckades efter att offrat en kvalite för en ruskig fribonde på g7, att spela upp sig efter hand. Göran och Joakim på 4 resp 6:e bord spelade fint som svart mot sina motståndare och vann enkelt (i alla fall enligt lagledningen). Rauan hade tappat en bonde i mittspelet men höll sedan förvånande lätt remi. Mitt eget parti var högst oklart men denna dag gick det på allra bästa sätt. Trots en rejäl bjudning på slutet kammande jag hem hela poängen. Kvar satt Mats E, David och Sören. Mats hade lite senare gått med på remi. David däremot pressade hårt, kanske för hårt, och offrade strax efter drag 40 bonde men fick sedan kämpa för remi. Detta gjorde han på bästa sätt och höll balansen. På sista bord fick även Sören kämpa. Han hade så gott som hela partiet stått sämre men hans motståndaren fann ingen väg att bryta igenom och de enades om remi. Stefan fick

tidigt det bättre spelet och fick glädjen att nobba motståndarens remianbud för att trycka till honom i ett långt slutspel.

Stefan Rilberg Anders Morén
SS Manhem II Rödeby SK
Damgambit D61

(Spelat i Allsvenska serie Södra 1 i Rödeby den 21.10.2002.)

1.d4 d5 2.Sf3! Så spelar jag numera. På 2.c4 kan svart spela 2...e5!? Detta draget förhindrar denna kontringsmöjlighet.

2..Sf6! Det är inte så bra att spela andra drag än textdraget

3.c4 e6 4.Lg5 Le7 5.Sc3 Sbd7 6.e3 0-0 7.Dc2 c6 8.Ld3!? Här kan man välja mellan 8.Td1, 8.a3 eller 8.0-0-0, men vit spelar annorlunda. Men draget är stabilt och jag försöker att hamna i en variant som är känd för mig från mina korrschackpartier.

8...dxc4 9.Lxc4 Sd5 10.Lxe7 (Jag visste att någon hade här spelat 10.h4!? men vågade inte spela det draget i denna viktiga bortalagmatch, trots att detta passade min stil väl. Det är inte roligt att offra för tidigt och höra kamraterna säga något ungefär som: "Han står dåligt redan efter tio drag!")

Sedan upptäckte jag i mina teoriböcker att självaste Kortchnoi, den store kämpen, hade spelat draget och förstås vunnit efter 10...Te8 (10..f6!) 11.e4 Sb4 12.De2 c5 13.0-0-0! cxd4 14.Txd4

Sc6 15.Td6!! f6 16.Lxe6+ Kh8 17.Td2 fxg5 18.Thd1 gxh4 19.Lxd7 Lxd7 20.Txd7 Da5 21.T1d5 Lc5 22.Sg5 1:0 Kortchnoi, V. ñ Hoffman, A / Salamanka 1991.

10... Dxe7 11.Sxd5!? (I teorin står det 11.0-0 Sxc3 12.Dxc3 och vit står lite bättre. Men jag tror att även efter partidraget är spelet lika eller lite bättre för vit)

11...exd5 12.Ld3 Sf6 13.Se5!? Db4+ 14.Dc3! Dxc3 15.bxc3 Sd7 16.Sf3! Nej, inget byte av springaren! Den vita hästen är en väldig aktiv pjäs!

16...Te8 17.0-0 Äntligen kan vit rockera utan någon fara för utjämning! **17...Sf6 18.h3 Se4 19.Tfc1 Te6 !?** Med remi anbud. Här tyckte jag att min motståndare hade fått lika spel.

Jag ögnade snabbt igenom samtliga ställningar och fick en uppfattning av att läget i matchen var oklart, inte till våran fördel. Då beslöt jag att spela vidare och ändra mitt spelsätt istället för att acceptera remi!

20.c4! Efter en tid av lavering kan vit äntligen spela aktivt igen!

20...dxc4 21.Lxc4 Tf6 22.Tab1 Sd6 23.Le2 Lf5 24.Tb2 Te8! Vit står bättre nu men hur skall man spela vidare? Här, kunde jag inte hitta någon bättre fortsättning och efter 10 minuters betänketid valde jag **25.Tc5!**

Det bästa draget! Idén är att byta det ena tornet och härmed minska svarts kontringsmöjligheter.

25...Lc8 26.Te5! Kf8? 27.Sg5!

Vit hotar helt enkelt att slå på h7. 27...Th6 28.Ld3 f6 29.Txe8+ Kxe8 30.Sf3 Th5?! Ett enkelt försök för tornet att nå damflygeln. 31.Sd2! g6! Det är nödvändigt att försvara h-bonden, men efter 32.Sb3! fastnar tornet på kungsflygeln. 31...Ke7 33.Le2 Th6 34.a4! g5 35.a5 a6 36.Sc5 f5 37.Ld3 Tf6 38.f3 Sb5? I en lätt tidsnöd gör svart här feldrag.

39.Lxb5! Starkt spelat, tillåter inga hoppande hästar! 39...axb5 40.Kf2 h6

Dragkontrollen är avklarad och vit har fått en stor fördel. Men hur skall man kunna vinna den uppkomna ställningen?

41.g3! Jag valde att starta ett angrepp på kungsflygeln. 41...Td6 42.f4! Td8 43.Tc2? (Detta draget gör ingen nytta, bättre var 43.Kf3!) 43...Kd6 44.Kf3! Kc7 45.fxg5!

hxg5 46.h4! gxh4 47.gxh4 Th8?! 48.Th2! Th5?! 49.Sd3! b6 50.axb6 Kxb6 51.Sf4! Th6 52.h5 Lb7 53.Tg2! Med hot att spela Tg6 i nästa drag.

53...Ka5 Här kan man spela det roliga 53...c5+ 54.d5! Txh5!? 55.Tg6+ Ka5 56.Sxh5 Lxd5+ 57.Kf4 och vit bör vinna så småningom.

54.Tg7! Kb6 55.Tg6! Th7 56.h6 b4 57.Sd3 b3 58.Kf4 Kb5? 59.Tg7! och vit vinner en pjäs.

59...Txh6 60.Txb7+ Kc4 61.Sc5 Uppgivet 1:0

SS Manhem II-SK Kamraterna II

5-3

Mats Eriksson-Ulf Mårtensson	1/2-1/2
Anders Bäcklund-A. Mohammadi	1/2-1/2
Mats Welin-Fredrik Andersson	1-0
David Fendrich-Martin Danerud	1-0
Niklas Engsner-Ulf Nyberg	1/2-1/2
Göran Andersson-Uno Axelsson	1-0
M. Lundström-O. Westerlund	1/2-1/2
Stefan Rilberg-Anders Knutsson	0-1

Till hemmamatchen den 11 november mot Kamraternas andra lag var laget förstärkt med Anders Bäcklund, Niklas Engsner och Mattias Lundström. Till matchstart överraskade Kamraterna med att flytta upp sin lagledare Ulf Mårtensson och Amir på toppborden där vi vanligtvis är starkare. Detta gav dem remier mot Mats E och Anders. Anders hade i sitt parti spenderat mycket tid i

öppningen utan att nå fördel men höll balansen trots sin dåliga tid.

Göran fick i ett franskt parti en fin liten fribonde på som raskt gick ner till h7 där motståndaren var tvungen att offra kvalité för att stoppa den, men kvaliteten banade snart vägen för hela poängen. Stefan hade i öppningen fått upp en synnerligen lovande ställning, men någonstans gick det fel och han förlorade.

Mattias stod ledde länge med bonde och stod bättre men begick misstaget att spela alltför fort i motståndarens tidsnöd och fick efter tidsnöden vara nöjd med remi. Mitt eget parti var jämt men min motståndare Fredrik missade en taktisk finess som gjorde att jag vann pjäs alldeles innan drag 40, efter tidsnöden ville han inte vara med längre. Niklas hade hamnat under press i sitt parti och förlorat bonde. Ställningen såg inget vidare ut men Niklas lyckades aktivera sitt torn i det följande tornslutspelet och höll remi i det sista partiet. David, som hade bord 4, gjorde matchens prestation och vann i allra bästa stil.

David Fendrich Martin Danerud
SS Manhem II SK Kamraterna II

1.g3 d5 2.Sf3 Sf6 3.Lg2 c5

Detta överraskade mig lite. Jag hade för mig att Martin normalt spelar hyper-solida slaviska varianter, så jag utgick från att han skulle putta in c6. Det verkar som

om mina anspråkslösa öppningsdrag lockade fram honom.

4.c4 Sc6

4...d4 är kanske objektivt lite bättre. Det enda jag inte ville möta var 4...e6.

5.cxd5 Sxd5 6.Sc3 Sf6?

Konstigt drag. Jag antog att han var rädd för den maskerade fianchetto-löparen och att han ville spela e5. Om man nu ska backa med springaren så leder ju 6...Sc7 till dragomkastning till Rubinstein.

7.d3 e6

Inget ...e5. Kanske lika bra, svart kan nog få problem då också.

8.Sd2!

En idé lånad från Rubinstein. Utan en springare på c7 som understöder b7-b5 så blir det ännu starkare. Bonden på e6 istället för e5 är kanske också en försvagning, eftersom jag nu får en god löpare på f4. Ett alternativ var att snabbt ge sig på c5 bonden med Le3 och Tc1.

8...Ld7

Svart vill inte tillåta Lxc6, med fula bönder och en permanent springare på c4.

9.Sc4 Le7 10.Lf4

Svart har redan problem. Hans pjäser står passivt och det är svårt att se hur han ska bryta sig loss.

10...O-O

{0:28 - 0:30}

11.O-O a6 12.a4

Självklart tillåter jag inte b5. Jag tror dessutom att hålet på b6 är värre än hålet på b4.

12...Sh5

Detta är inledningen på en plan utan framtidsutsikter. Svart får dock vissa praktiska chanser om vit slarvar. Det är möjligt att jag överkattat min ställning något eftersom ett möjligt utjämningsförsök är 12...Le8 följt av 13...Sd5, då jag inte vet hur vit ska bryta igenom.

13.Le3 f5

Svart försöker bända upp kungsflygel. Jag skulle kunna stoppa bonden med f2-f4, men detta ger eventuellt onödiga svagheter.

14.a5

Ingen idé att hindra en dålig plan.

14...f4 15.Ld2 fxg3

{0:52 - 1:13}

16.hxg3 Dc7 17.Se4

Efter detta draget har svart inte mycket till attack på kungsflygel. Med två så fina springare i centrum mår man bra.

17...Kh8

I princip ett väntedrag - kungen står inte direkt bättre på h8.

18.Tc1 Tad8 19.Sb6

Nu blir det problem med c5-bonden.

19...Se5 20.d4

Halmstrået som knäcker kamelens rygg. Nu går det inte att försvara c5.

20...Sg4

{1:17 - 1:31}

21.Lf3!

Jag bör inte tillåta några jobbiga offer på g3 efter Sxc5. Dessutom är ett svart tornoffer på f3 meningslöst.

21...Sgf6 22.Sxc5

Nu är partiet nästan över. Springaren på h5 får inte glömmas bort.

22...Lxc5 23.Txc5 Dd6

Eventuellt är 23...Lc6 bättre, men vinsten i båda fallen är bara en fråga om lite teknik. (t.ex 23...Lc6!? 24.Lxh5 Sxh5 25.Txh5 Txf2 26.Txf2 Dxc3+ 27.Kf1 +- Håller inte riktigt.)

24.Lxh5 Dxd4 25.Le3 Dxb2

{1:47 - 1:54}

Vi har tänkt mycket de senaste fem dragen.

26.Sxd7

Om svart får ställa sin löpare på c6 så hamnar min förut så starka springare på b6 avsides.

26...Txd7 27.Dc1 Db4 28.Lf3 h6 29.Dc3

Svarts dam är instängd och måste bytas.

29...Dxc3 30.Txc3 Tfd8

{ 1:50 - 1:58 }

31.Lb6 Te8 32.Tfc1 Kh7 33.Tc7 Tee7 34.Lxb7 Sd5 35.Lxd5 exd5

{ 1:53 - 1:59 }

Jag spelar snabbt för att ha litet bufferttid om något oförutsett inträffar innan drag 40.

36.Txd7 Txd7 37.Tc7 Td6 38.Ld4 Kg6 39.Txg7+ Kf5 40.Tf7+

Med ett roligt matthot...

40...Kg6 41.Tb7 Kf5 42.Tb6 Td7 43.Tf6+

Och igen...

43...Kg5 44.Txa6 Tb7 45.Tb6 Tc7 46.a6 Tc1+ 47.Kg2 Tc2 48.a7 Ta2 49.Tb8

1-0

Limhamns SK II-SS Manhem II**6-2**

Anders Nylén-Mats Eriksson	0-1
Lars Månsson-Mats Welin	1-0
Conny Holst-David Fendrich	1/2-1/2
O. Penalver-Göran Andersson	1-0
D. Östergaard-Mattias Lundström	1-0
Tommy Nurmi-Stefan Rilberg	1/2-1/2
Björn Ansner-Lars Bergström	1-0
Daniel Wakeham-Sören Svensson	1-0

Den 2 december stod Limhamns andra lag för motståndet. Limhamn har som bekant ett av Elitseriens bästa lag och deras andra lag tillhörde favoriterna i vår serie. Vi kom upp på lördag kväll och träffade första laget som skulle spela samtidigt som vi på söndagen. Förstalagets närvaro inspirerade naturligtvis men i den matchen var det inte mycket som stämde och vi hade utan tvekan behövt starkaste manskap för att göra oss rättvisa.

Ställningarna i matchen hade till en början ingivit ett visst hopp. Mats spelade bra på första bordet, David pressade på tredje och Mattias hade kopplat ett visst grepp på motståndaren. Lars och Sören hade tidigt kommit på defensiven i sina partier och mitt eget parti på andra bord ingav litet hopp.

David motståndare hade efter ungefär en timmes parti tvingat fram ett olikfärgat löparslutspel där David inte hade något annat val än att ta motsåndarens remianbud. Mitt eget parti blev en platt historia som fick ett tidigt slut. Göran på fjärde bord hade haft ett litet initiativ men motsåndaren spelade snabbt och självsäkert. Görans bönder blev svaga och föll fram emot dragkontrollen, partiet likaså.

Mattias motståndare hade tryck in ett kvalitetsoffer följt av några exakta drag, som fick Mattias ställning att rasa samman. Lars och Sören pressades långsamt ner i sega partier. Stefan, som lätt utjämnat i partiet, pressade länge sin

motståndare i ett långt parti utan att riktigt komma till skott och partiet slutade remi. Matchens största och vår enda behållning var Mats skoningslösa parti på första bord.

SS Manhem II-Helsingborgs ASK

4¹/₂-3¹/₂

Anders Bäcklund-M. Johansson	0-1
Anders Ebenfelt-Björn Fagerström	0-1
Mats Welin-Anders Svensson	1-0
David Fendrich-Patrik Nilsson	1-0
Bojko Cankulovski-Tomas Rosell	1/2-1/2
Göran Andersson-S. Håkansson	1/2-1/2
Mattias Lundström-A. Hansson	1-0
Kaj Andersson-Henrik Hedberg	1/2-1/2

"Otroligt men tyvärr sant"

Detta var vad man kunde läsa på Helsingborgs lätt partiska rapportering på deras hemsidan på nätet. Tja men, man kan också konstatera att bra spelare och bra lag ska ha tur!!

20 januari och det är första matchen på det nya året. Vårt läge i serien var en smula prekärt i och med bortaförlusten mot Limhamn. Nu fick vi inte förlora och helst inte tappa någon poäng för att ha chansen att kämpa om slutsegern i serien.

Vår motståndare Helsingborg hade den förra allsvenska säsongen förstört våra förhoppningar om slutsegern genom att slå oss i sista rond. Helsingborg var i nuläget serieledare med 3 raka segrar, bl.a.

6-2 seger mot Limhamn på bortaplan.

Vår uppladdning stördes en smula av att 1:an saknade en spelare, så fick jag motvilligt låna ut Mats Eriksson till 1:an. På plussidan hade vi fått med både Anders Bäcklund och Anders Ebenfelt och Kaj gick in som ersättare för Mats.

Matchen skulle få ett dramatiskt förlopp som såg ut att gå oss ur händerna. Anders Ebenfelt, som gjorde debut efter ett långvarigt speluppehåll, kom helt snett i öppningen och förlorade tidigt pjäs och senare partiet. På första bordet spelades ett komplicerat parti, där Anders ledde med en bonde men det blev olikfärgat löparmittspel med angreppschanser för motståndaren.

David och speciellt Mattias hade goda ställningar och Göran och Kajs ställningar såg lovande ut. Först klar var Bojko som bjöd och fick remi. Så trots min dåliga ställning på tredje bord, där jag fått offra bonde för att komma loss, så verkade ställningen i matchen rätt jämn. Efter så där 3 timmar började det hända saker i matchen. Anders tappade kontrollen på första bordet och överskred betänketiden i förlustställning. David hade räknat fel och underskattat ett kvalitetsoffer och såg nu ut att stå inför en snar matt. Mattias hade dock med säker hand fört sitt parti till seger. Min ställning var fortfarande svår och jag märkte plötsligt att både

Göran och Kaj var klara. Jag hade räknat med plus på dessa partierna men det blev inte mer än remier.

Davids parti efter 18...Dxh4, spelarna har ungefär en halvtimme var kvar på klockan och 19.Te1 förlorar omedelbart. Hur överlever vit?

Läget så nu mörkt ut. Jag hade tidigare dömt ut Davids parti och det hade nog motståndaren också gjort för trots att Davids kung nu lämnade kanten och marcherade in i krigszonen i centrum (19.Ld5+! Kf8 20.Kg2 Dh2+ 21.Kf3) lyckades motståndaren inte utnyttja sitt övertag och satte efter våldsamt blixspel bort ett torn och fick ge upp. Det var svårt att inte ryckas med och nu skulle vändningen snart bli total.

Detta var ställningen vid vits 37:e drag. Som ni ser leder vit med bonde men jag har nu klarat mig ur den värsta knipen och min motståndare hade slösat mycket tid. Att vit har överhanden är dock klart men pga dramat på bordet brevid började nerverna göra sig gällande medan jag naturligtvis vädrade morgonluft.

37. b4 naturligt och bra?? ...f5 dragen kom nu snabbt (f4 hotar). **38. Dc5** (f4 verkar bättre) ...f4 ställer vit inför ett svårt val. **39. Sc4??** Precis vad jag hoppats på. Springaren ställer sig på utposten på c4 enligt ett tema från tidigare i partiet men bonden hade nu lämnat försvaret. **39... Dd5+.**

Matchen var nu avgjord, jag byte dam och plockade pjäsen. Schack är bra trevligt ibland. Jag kunde både mysa åt vinsten ett par dagar och vinna matchen åt laget.

Halmstad SS-SS Manhem II**2-6**

Magnus Lindhe-Mats Eriksson	1/2-1/2
Dennis Wallin- David Fendrich	0-1
Sten Sjö Dahl-Mats Welin	0-1
M. Eriksson-Göran Andersson	1-0
Ola Bengtsson-Niklas Engsner	0-1
D. Åkesson- Mattias Lundström	1/2-1/2
J. Johansson- Stefan Rilberg	0-1wo
B. Djuric- Henrik Bergenwall	0-1

Den tredje bortamatchen var en "måste" match som vi måste vinna innan slutspelet. Den 10 februari var minibussen bokad för resa till Halmstad. Jag hade fått matchen flyttad till klockan 11 så att vi skulle hinna. Det var bara ett krux med resan. Vi fick en buss för 7. Turligt för oss hade Mattias tillgång till bil så vi kunde dela upp oss och komma iväg.

Väl på plats visade det sig att 7 platser hade räckt då en av Halmstads 8 spelare hade blivit sjuk/kom inte till spel. I matchen mötte debutanten Henric Bergenwall en försiktig herre och pjäserna byttes villigt, dock inte till motståndarens fördel. Det hela slutade i ett bondeslutspel som Henric enkelt vann. Mats Eriksson hade tidigt fått ett ganska bastant positionellt övertag och David hade fått in en klockren prepp.

Niklas hade på fjärde bord gjort ett suspekt bondeoffer och såg inte ut ha mycket för det men skillnaden i spelstyrka var för stor. Motståndaren gick tidigt fel och Niklas kombinerade till sig material

och vann enkelt. Mattias parti lutade rätt tidigt åt remi och trots förlorad rockadrätt så ebbade spelet tidigt ut till remi. Göran hade hamnat i klistret mot Magnus (Kamraterna) Eriksson och förlorat kvalite för bonde. David behärskade i sitt parti komplikationerna bäst och vann stabilt. Mats E omsatte sin fördel till bonde men det slutade i ett tornslutspel med bönder på samma flygel, vilket inte gick att vinna.

I det sista partiet kunde Göran trots hård kamp inte nå remigränsen. Tidigare hade jag haft nöjet att vinna följande parti, vilket kändes bra. Vid närmare granskning var dock partiet inte så lysande.

Mats Welin Sten Sjö Dahl
SS Manhem II Halmstad SS

1. e4 e5 2. Sf3 Sc6 3. Lb5 grundställningen i Spansk öppning.

3... a6 4. La4 d6 5. c3 Ld7 6. d4 f6 säga vad man vill om f6, vackert är det iallafall inte.

7. Le3 tveksamt, då idén att genomföra ett snabbt f4 gynnar vit bättre om han kan ta på f4 i ett drag istället för två.

7...Sge7 8. Sh4 Sg6 9. Dh5 Sce7 svarts spel hade provocerat mig till vederlägningsförsök vilket inte var det lättaste.

10. Lc2 (Lb3!) Le6 11. f4 exf4 12. Lxf4 Dd7 13. Sxg6 Sxg6 14. Lg3 0-0-0 tidigare i partiet hade jag trott

mig stå bra här nu var jag inte så säker.

15. 0-0 Lg4 16. Da5 Le2 17. Tf2 Db5 en idé jag hade missat, frågan är nu om det inte var bäst att byta dam

18. Da3 Ld3 här ödslade jag en del tid på 19. c4 Lxc4 20. Sc3 Db6 21. d5 men så här i efterhand ser det rätt harmlöst ut.

19. Lxd3 Dxd3 20. Sd2

Här hade jag förväntat och fruktat 20.. d5 och tänkt besvara det med 21. Da5 det hela mynnar antagligen ut i likvärdigt möjligen lite bättre spel för vit efter 21..Ld6 22. Lxd6 Txd6 23. exd5 Th-d8 24. Te1 Txd5 25. Da4

20..h5?! 21. Da5! håller ner d5 stöten och 21..h4 bemöts med 22. Df5†. 21.. Se7 verkar bäst, det kan följa 22. Te1 g5 23. Sf3 och vit jagar bort svart dam med Td2 och b3 och verkar stå okej.

21..Db5 samma dambyte jag tidigare nobbat men nu är det klart sämre för svart.

22. Dxb5 axb5 23. Tf5 luckrar upp runt svarts kung.

23..h4 24. Lf2 c6 25. a4 bxa4 26. Txa4 Se7 27. T5-a5 ställningen har klarnat och min plan var nu att stänga ute svarts löpare med d5 som samtidigt öppnar för min egna löpare och springare ner mot svarts kung.

27..Kc7 28. d5! g5 29. Sc4 c5 30. b4 vits fördel blir mer och mer uppenbar.

30.. Sc8 31. bxc5 dxc5 32. Lxc5 svart borde nog testat mig med 32..b6 då hade jag tänkt spela 33. Lxf8 bxa5 34. Lg7 Th-e8 35. Lxf6 Txe4 men det är långt ifrån klart. Kanske är 35. Sxa5 f5 36. Sc6 vits bästa fortsättning. Det roliga 33. Sxb6 verkar bara leda till remi 33..Lxc5† 34. Txc5† Kxb6 35. Tc6† Kb7 36. Tb4† osv partifortsättningen var ingen förbättring.

32..Lg7 33. Tb5 b7 bonden är svag

33..f5 34. Ta-b4 b6 35. Sxb6 fxe4 (Lxc3 bemöts på liknande sätt som i partiet)

36. Sa8† Kd7 37. Tb7† Ke8 38.

Txe4†

uppgivet

Majorna SS-SS Manhem II

4-4

Björn Gillefalk-Mats Eriksson	1/2-1/2
Henrik Enström-Jörgen Dircks	1/2-1/2
Jan-Olof Forsberg-Mats Welin	1-0
Klas Fors-Niklas Engsner	1-0
Itai Panas-David Fendrich	1/2-1/2
Bo Olsson- Stefan Rilberg	1/2-1/2
Roy Berg-Kaj Andersson	0-1
Lars Spolin-Jonas Olsson	0-1

Jörgen och Jonas gick denna söndagen in i laget för första gången. Tyvärr fick vi klara oss utan Göran och Mattias men Majorna var inte heller helt ordinarie.

Derbyn mot Göteborgslagen i serien brukar nästan alltid bli jämna och hårda, så även denna gång. Mats vann tidigt bonde på första bord och stod bra, Jörgen hade också fått upp en lovande ställning, medan Davids motståndare spelade symmetriskt i hopp om att få remi. I Stefans parti bytes damerna tidigt och en mängd avvecklingar skedde med snabb remi som följd. På tredje bord hade jag vunnit bonde och stod mycket bra medan Niklas och Klas sluggades rejält på fjärde bord. Niklas missade en taktisk finess i partiet mot Klas med stor materiella förluster som följd. Partiet gick sedan inte att hålla.

Kaj hade på sjunde bord tagit ett stabilt grepp om händelserna och vann säkert. Fram emot dragkontrollen fick Jörgen och Henrik spela blixst på andra bordet,

där Jörgens kungsplacering var oklar och pjäser föll till höger och vänster. I denna yra tog de vid något tillfälle remi.

Jag hade också hamnat i trångmål fram emot tidskontrollen, obeslutsamt och tveksamt spel fördärvade min ställning och mina pjäser radade upp sig på min första rad med katastrofala konsekvenser. I detta läget ledde alltså Majornas mannar. 3 partier återstod och i dessa stod vi bättre på samtliga. David och Mats hade både lett med bonde större delen av sina partier men eftersom bönderna var på samma sida som motståndarens lyckades ingen av dem vinna. Jonas var dock också med och återupprättade en del av vår heder genom att kämpa ner sin motsåndare i ett kungsindiskt parti.

Matchen slutade alltså 4-4 en klar besvikelse för vår del. [Majorna får dock sägas vara experter på att spela 4-4. De avslutade serien med sex raka 4-4 och har börjat årets serie med ytterligare tre raka 4-4, varav ytterligare en mot just Manhem II. Nio stycken 4-4 matcher i rad är ett helt otroligt rekord! red.anm] Nu gällde det att sätta in siktet mot slutspelet som skulle spelas i Göteborg. Slutligen Kajs fina nerspelning av motståndaren från matchen.

Kaj Andersson 2047 Roy Berg 1959
SS Manhem II Majorna SS
Caro-kann

1. e4 c6 2. d4 d5 3. Sc3 dxe4 4. Sxe4 Lf5 5. Sg3 Lg6 6. Sf3 Sd7

Spelarna möttes några veckor tidigare i Lag-DM med samma öppning. Det partiet slutade med remi efter att vit spelat bort sin terrängfördel och svart inte kunnat utnyttja materiellt överläge.

7. Ld3 e6 8. Lf4 Sgf6 9. Lxg6 hxg6

Ger svart tornlinje men vit planerar ej kort rockad

10. De2 Da5† 11. Ld2 Dc7 12. 0-0-0 0-0-0 13. Kb1 Ld6 14. c4 Lf4

Vit strävar efter att säkerställa terrängfördel och undviker löparbytet för att få kontroll över e5 och d5.

15. Lc3 The8 16. The1 Kb8 17. Sf1 Kc8?!

Svart låter vit omplacera sina pjäser till damflygeln i lugn och ro.

18. g3 Ld6 19. Se5 Sb8 20. Sd2 Sa6 21. f4 Lb4 22. Lxb4 Sxb4 23. Sdf3 Sh7 24. a3 Sa6

Svart har nu tagit på sig två malplacerade kantspringare

25. c5 Te7

Vit avstår kontrollen över d5 för att kunna tränga in på d6

26. Sc4 Kb8 27. Td3 Sf6 28. Tb3 Ka8 29. Sd6 Txd6

Kvalitetsoffer som ger bonde och starkt fält på d5

30. cxd6 Dxd6 31. Dc4 Sd5

Här borde springaren stå optimalt men ..

32. Se5 Sb6

svart väljer att låta damen få det starka d5 fältet

33. Dc3 Dd5 34. Tc1 Kb8

Nu har vit riktat in sitt tunga artilleri mot kungen som snällt ställer sig i skottlinjen.

35. Dd3 Sc7

Vit hotade slag på c6.

36. a4 Sxa4

Svart slukar vits förgiftade anfallskantbonde i stället för att mota bort springaren med f6.

37. Sxc6† Uppgivet! Tornet går förlorat.

Äntligen!

Final i div I ett högtidstillfälle utöver det vanliga. Första laget hade helgen innan spelat Elitseriesammandraget och hållit sig kvar genom oavgjort mot Wasa i sista rondan, där Lars-Åke fick agera matchhjälte med sin vinst i sista rondan. Inför slutspelet såg toppen i serien ut på följande sätt

1. Åstorp 24 partip. 10 matchp.

2. Helsingborg 25,5 9

3. SS Manhem II 23,5 9

I sammanhanget kan nämnas att vi hade en finalmatch mot Åstorp medan Helsingborg kunde smyga vid sidan av.

Vi hade förstärkt vårt lag med tidigare ankaret Björn Andersson, som hade missat Elitseriens sista matcher pga skada och nu i sann manhemanda skulle kämpa med ena benet i gips. Anders Bäcklund, Anders Ebenfelt och Jörgen Dicks skulle bidra med en match var. Mats Eriksson skulle spela de två sista ronderna.

SS Manhem II-Malmö AS4¹/₂-3¹/₂

Anders Bäcklund-Gert Larsson	1/2-1/2
Björn Andersson-Hans Nilsson	1-0
Jörgen Dircks-L-G Malmgren	0-1
Mats Welin-Bernt Lundgren	0-1
David Fendrich-Ralf Dahlström	1-0
Niklas Engsner-Lennart Jönsson	1-0
Göran Andersson-Lars Grahn	0-1
Rauan Sagit- Johan Franzén	1-0

I Chalmers nya kårhus skulle finalen spelas den 22-24 april. Majorna stod för arrangemanget. Vi fick spela i Volvofoajen. Lokalerna var spartanskt möblerade med svajande bord, knarrande stolar och bräden med plastpjäser. Nu är jag kanske lite gnällig men schack ska vara en fest.

Det omskrivna Malmö ASS, som antagligen har fått en nystart, skulle stå för motståndet på fredag kväll. Malmö har seriens jämnaste

lag och kastade inte helt oväntat runt friskt i laget med hjälp av 100 poängsregeln för att rädda sin fortsatta existens i serien.

Vårt lag var starkt på pappret denna gång men tyvärr fungerade spelet inte så mycket bättre för det. Anders förbrukade på första bord mycket tid och kunde inte utnyttja sin ställningsfördel. Björn hade på andra bord lockat motståndaren med ett tornoffer där damen blev instängd på a1. Med den svarta damen försatt ur spel byggde Björn upp ett starkt angrepp. Björns motsåndare valde nu att offra damen för Björns andra torn men anfallet fortskredd likväl och Björn vann snabbt.

Rauan, som var inlånad från fjärde laget, spelade starkt på slutbordet i ett skandinaviskt parti och vann i god stil. Göran hade dock på sjunde bordet fått problem och förlorat bonde i öppningen. Sedan fick han till slut ge sig i slutspelet. Jörgen hade på tredje bord spelat starkt och erövrat kvalite och såg ut att gå mot seger. I mitt parti hade jag vunnit bonde men spelat slappt och fått ge tillbaka den med sämre ställning. Jag lyckades kämpa mig tillbaka in i partiet men usel klockhantering gjorde att jag förlorade på tid när jag trodde jag hade mer tid än jag egentligen hade. Det är en sak som inte får hända och som känns illa i lagschack.

David, som spelade på femte för dagen, hade fått ett rejält

positionellt grepp på sin motståndare men förivrat sig och förlorat kvalité för bonde. Davids ställning såg nu kritisk ut men en fin liten endragsmatt räddade dagen till min stora lättnad. Jörgen hade fått tidsnöd precis som jag och gått in i en endragsmatt. Niklas satt ensam kvar och hade torn och löpare mot springare och löpare. Till lagets stora lättnad spelade Niklas smart. Hans plan gick ut på att fixera svarts bönder, byta löparen och sedan demonstrera tornets överlägsenhet gentemot springaren med bönder på båda flyglarna. Niklas blev matchhjälte då hans torn smidigt hoppade från sida till sida och skaffade sig en avlägsen fribonde som säkrade segern.

I serien drog Åstorp ifrån efter storseger mot Halmstad medan Helsingborg fick skatta sig lyckliga över sina $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$ mot Lunds andralag.

Åstorp SS-SS Manhem II

3-5

Pontus Sjödahl-Mats Welin	0-1
P-I Helmertz-Björn Andersson	1-0
Stefan Ivarsson-Mats Eriksson	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Thomas Tallinger-David Fendrich	1-0
Henrik Holmsgaard-Rauan Sagit	0-1
Anders Nilsson-Niklas Engsner	0-1
K. Josefsson-Göran Andersson	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
Gösta Pettersson-Jonas Olsson	0-1

Finalmatch! Nu skulle serien avgöras. Åstorp, som fick bita i gräset mot vårt lag förra året, ville nu helt säkert ha revansch. Åstorp

hade inte med sin danske stormästare Carsten Høi, som spelade Danska mästerskapet vid samma tid om jag inte minns fel. Per-Inge Helmertz var dock med för första gången i serien, å andra sidan hade vi fått tillbaka Mats Eriksson i Manhems led.

Åstorp hade flyttat lite i laget och satt Anders Nilsson mot Niklas kanske för att utkräva revansch för senast. Lagets Benjamin spelade inte oväntat blixtrande snabbt. Holmsgaard däremot spelade långsamt. Rauan kastade bönderna framåt på kungsflygeln mot svarts kung. Svarts ställning såg sund ut men Rauans snabba spel satte dansken under press och han förbrukade alltför mycket tid. I tidsnöden tog Rauan vara på motståndarens misstag och vann.

På andrabord fick Björn nytta av en gammal prepp mot Sjödahl men spelade för dagen svagt och provocerade fram ett byte, som rev upp hans kungsställning och gav en tröstlös ställning. Niklas vann i samma variant som förra gången en bonde över mot Anders, medan David var satt under hård press av Tallinger. På första bordet fick jag mötta den starka spelaren Pontus Sjödahl. Jag spelade mycket försiktigt men hade tack vare förberedelser spelat snabbt i öppningen. Min motståndare trasslade till det för sig med en löpare, som han fick instängd på e3 och därefter föll.

2-1 till oss och nu började det se riktigt bra ut, Göran var visserligen lite pressad, men Jonas började få fart på pjäserna och vann ett glimrande parti på åttonde bord. Mats på tredje bord mötte en avig fransos och använde mycket tid. Mats motståndare hade en garderad fribonde på c4 med varsitt torn och löpare. Där såg det tufft ut. Niklas spelade fortsatt starkt i sitt parti och vann ytterligare material, motståndarens desperata motspel slogs lugnt tillbaka och Niklas tog hela poängen. När tre partier återstod ledde vi alltså med 4-1, men de återstående partierna var besvärliga. Den store optimisten David hade haft stor tilltro till sin ställning men hade gått fel och fick ge upp efter dragkontrollen. Göran hade problem i ett slutspel med löpare mot springare, men motståndaren hade lite senare överraskande gått in i en dragupprepping istället för att fortsätta att pressa för att vinna partiet. I sista partiet hade Mats kommit lindrigt undan och höll relativt enkelt remi i ett tornslutspel och skrev slutresultatet till 5-3 för oss.

Helsingborg hade i samma rond släppt oavgjort mot de luriga Rödeby som utnyttjat sin starka topp nästan maximalt med 3,5 poäng på de 4 första borden. Manhem upp i ensam ledning. Jonas får sista ordet.

Gösta Petersson Jonas Olsson
Åstorp SS SS Manhem II

1. Sf3 Sf6 2. d4 g6 3. c4 Lg7 4. Sc3 0-0 5. Lg5 c5 6. d5

Vanligare är att gå in i Caro-Kann(!) med 6. e3 cxd4 7. exd4 d5. Att bonden på d5 hänger är inget större problem och svart brukar klara sig bra.

6... Da5

Normalt är 6... d6, men damdraget är nog inte så dumt. Genom att provocera vit en smula ökar chanserna att skapa något intressant.

7. Sd2 e6 8. e3 b5!? 9. Sb3

Ser litet ologiskt ut eftersom springaren brukar vara på väg till c4 i liknande ställningar, men den här ställningen är inte logisk. Sämre är 9. cxb5 Sxd5 10. Sxd5 exd5 11. Le7 Te8 12. Lxc5 Lxb2 13. Tb1 Lc3 14. Le2 d6 15. Ld4 Lxd4 16. exd4 Lf5 och 9.dxe6 fxe6 10.cxb5 (10.Sxb5 Se4!) d5.

9... Db6 10. cxb5?!

10.Sxb5 Se4 är fortfarande dåligt, men svart hotar ingenting just nu. Vit borde ha tänkt på utvecklingen och spelat Le2 och 0-0 istället för att försöka bestraffa svarts öppningsspel.

10... Sxd5

Inte 10... exd5? 11. Lxf6 Lxf6 12. Sxd5 och svart har det inte roligt.

11. Sxd5 exd5 12. Dxd5

Ett intressant alternativ är 12. Le7. Får vit ta c-bonden och ställa löparen på d4 står han bra, så svart måste offra: 12... Lxb2 13.Lxf8 c4! (13 Lxa1? 14.Dxa1 Kxf8 15.Dh8+)

och nu kan vit välja mellan 14. Lh6 cxb3, 14. Lc5 Lc3+! 15. Sd2 Dxc5 16. Tb1 d6, 14. Tb1 Lc3+ 15. Sd2 Kxf8 och slutligen 14. Dxd5 Lc3+ 15. Kd1 cxb3 16. Lc4 Df6 17. Dxa8 Dxf2 18. Lxf7+ Kxf8. Den sista varianten är bara på skoj.

12... Lxb2 13. Tb1 Lc3+ 14. Kd1 d6

Det är sällan man får en så här bra ställning som svart efter 14 drag utan att behöva offra någonting. Vits bästa chans är kanske att offra kvalitet med 15. Le7 Te8 16. Dxd6 Dxd6 17. Lxd6 Td8 18. Kc2 Lf5+ 19. Kxc3 Lxb1 20. Lxc5. Istället bestämde han sig efter 35 minuters betänketid för att ta allt och hoppas på det bästa.

15. Lc4 Le6 16. Dxa8 Lxc4 17. a4?

Enda möjligheten att fortsätta var att ta hem damen med 17. De4 d5 18. Dc2, men efter 18... d4 19. Sd2

Le6 har svart full kontroll. 17. Tc1 hjälper inte för 17... Lxb5! 18. Txc3 Lc6.

17.. d5 18. Kc2 Lg7 19. Thd1

Det här draget kostade vit 20 av återstående 27 minuter på klockan. Svart har en rad ganska långsamma vinstplaner som 19... h6, g5 och Dg6+, eller 19... De6-e4/f5/e5 som det är mycket svårt att försvara sig mot. Dessutom finns en taktisk förenkling...

19... Sa6!

Utnyttjar att vits kung råkade ställa sig på c2 (20. Dc6 Sb4+).

20. Dxf8+ Kxf8 21. bxa6 Db4!

Svart har rensat brädet en aning och banat väg för damen in i vits ställning. Det fanns fortfarande möjlighet att klanta till det med 21... Dxa6?? 22. Sxc5 Dc8 23. Tb8! och vit vinner.

22. Sd4 Dxa4+ 23. Kc1 Da3+ 24. Kc2 Le5!

Nu är saken klar. 25. Ta1 Lb3+! (eller 25... Ld3+, men inte 25... Db4 26. Tdb1) 26. Sxb3 Db2+ 27. Kd3 c4 matt är en trevlig avslutning.

25. Lh6+ Ke8 26. f4 cxd4 27. exd4 Ld6

Här borde partiet ha tagit slut om vit hade haft mer tid.

28. Tb7 Da4+ 29. Kc1 La3+ 30. Kd2 Lb4+ 31. Kc1 Da1+ 32. Kc2 Da2+

0 - 1

SS Manhem II-Lunds ASK II**5¹/₂-2¹/₂**

Mats Welin-Tomas Olsson	0-1
Björn Andersson-B. Gislason	1/2-1/2
Anders Ebenfelt-Johnny Deltin	1-0
Mats Eriksson-Arne Meurman	1/2-1/2
Göran Andersson-T. Carnstam	1-0
David Fendrich-A. Sandström	1-0
Jonas Olsson-Axel Smith	1/2-1/2
Rauan Sagit-Peter Ho	1-0

Säsongens sista holmgång mot Lunds ASK II fick ett jämnt förlopp där vår större tyngd avgjorde till slut. Björn hade inkallats även denna match eftersom vi spelade om seriesegern. Rauan var först klar. I ett minst sagt svajigt och inte speciellt välspelat parti hade Peter Ho goda chanser och Rauan missade en enkel mattidé, men vann likväl till slut.

Näste man att vara klar var jag som missade en enkel idé som resulterade i stora hål i min ställning. Min ställning var nu svår men jag ska ändå inte förlora så platt som jag gjorde. Anders Ebenfelt var tillbaks i laget och revanscherade sig sen senast och vann ett imponerande parti på tredje bord. Björn såg ut att ha ett litet plus, men tiden började tryta. Björn forcerade en remivändning, som motsätndaren inte vågade gå ur.

Göran som svart mötte en ovanlig variant i kungsindiskt men tog successivt över och vann. Mats trodde jag stod bättre på fjärde bord med sitt löparpar, men han fick sedan kämpa i ett dåligt löpare-mot-springare slutspel och förlorade

bonde. Jonas hade på sjunde bord pressat sin unge motståndare men denne försvarade sig väl och Jonas fick nöja sig med remi.

David hade som vit hamnat lite snett i öppningen och fått kämpa för att hålla balansen. Framemot drag 40 började dock trevliga saker hända. I ett svart löparslutspel spelade David elegant och förstärkte gradvis sin ställning. När David tidigare frågat om han fick spela vidare när motståndaren bjudit remi hade jag inte protesterat om han tagit anbudet. David hade dock övergett alla tankar på remi. Han placerade nu sina bönder på vitt medan motståndarens stod kvar på svarta rutor och efter att skaffat sig en avlägsen fribonde kunde motståndaren inte längre hålla emot. Mats blev även denna gång sist ut och i ett hårt och långt parti höll han balansen och fixade remi.

Vi hade nu vunnit serien men om Elitserieplatsen var det helt öppet. Åstorp hade inför ronden ledning före Helsingborg med 0,5 poäng och vid samma slutpoäng skulle Åstorp segra på särskiljningen. Åstorp och Helsingborg hade svåra problem mot Malmö resp Kamraterna. Åstorp fick nöja sig med 4¹/₂-3¹/₂ mot Malmö. Uppmärksamheten riktades mot det sista partiet, där Helsingborg hade 4¹/₂-2¹/₂ och en synbart nervös Patrik Nilsson ledde med bonde mot Ulf Nyberg. I slutskedet fick i alla fall Patrik remi

och Helsingborg därmed platsen i Elitserien.

Så var den allsvenska säsongen slut och naturligtvis drar det lite i smilbanden för vi vann ju. [och fixade på så sätt 10 000:- till klubbkassan, eftersom lag som inte får gå upp till elitserien kom-

penseras med pengar istället, red.anm] Allsvenskan rymmer det mesta och det blir sällan tråkigt. Jag skulle slutligen vilja skicka ut ett stort tack till alla som deltagit i laget under säsongen och gjort det hela till den trevliga upplevelse det blev.

Malmö Open 2001

Helgen alldeles före jul avgörs varje år Malmö Open. En utmärkt idé är då att göra en paus mitt i all julstressen för att istället uppleva vårt lands sydliga metropol i full julskrud. Den mysiga julstämningen på stan är maximal.

————— Tommy Hagberg ———

Ännu mer imponerad blir man när man kliver in i den luftiga rådhushallen som fungerar som spellokal. Ett trevligt inslag är också att de fem första bordens partier visas "live" på demonstrationsbräden. Efter snöpliga förluster kan man mota bort destruktiva tankar genom att sjunka ner i en stol och fantisera att det är man själv som utför de mästerliga (nåja!) dragen där uppe. De tre första partierna spelas med 1 timmes betänketid per spelare och parti och de fyra avslutande med två. Ingen ratingberäkning av partierna sker således, på gott och på ont beroende av utfallet.

I årets upplaga av Malmö Open mötte 133 spelare upp vid starten. I spetsen befann sig GM:en Johnny Hector, Stellan Brynell och Tiger Hillarp Persson, tätt följd av IM:en Johan Hellsten, Christian Jepson, Samir Lejlic och Uffe Vinter-Shou (Danmark) samt med diverse respektabla herrar med höga elotal såsom exempelvis Pontus Carlsson, Henrik El-Kher (Danmark) och

Mikael Johansson hack i häl. Flera spelare hade kommit från Danmark och Norge för att slåss mot oss svenskar.

Parallellt med Malmö Open spelas MSF Open, en turnering öppen enbart för nordiska spelare med ratingtal understigande 1500. Vinnaren av MSF Open brukar ofta vara ett framtidshopp som bara något år senare figurerar högt upp i "tuffare" sammanhang. Mitt råd är alltså att lägga denna upplagas vinnare, Patrik Verting från Åhus SK, på minnet. Sammantaget var vi över 200 kämpande spelare som skulle "göra upp". Därmed är Malmö Open + MSF Open ett undantag från trenden sedan flera år tillbaka där öppna helgturneringar har svårt att passera 100-strecket i deltagarantal.

I minst sagt överlägsen stil rusade Hector in i mål, utan att avge en endaste remi i det hårda startfältet! Vi dödliga som var tillstädes som vittnen kunde inte annat än att imponeras. Hector är väl värd all

framgång. Inte nog med att han undervisar och underhåller oss med sin spelstil som kombinerar sunt angreppsschack med fritänkande öppningsexperimentering. Han är dessutom ett stort sportsligt föredöme och en mycket bra representant för Sveriges elitschack. 2:a platsen kneps av Hillarp-Persson och Hellsten tog bronsplatsen. Vi västsvenskar kan ju alltid applådera lite extra för Skaras Sven Svensson som tog sig in på en 8:e plats och visade att han tillhör det "hårda" gänget.

Få var de deltagande göteborgare som bestod utav familjen Hansson (Lennart, Susanne och Sabine) samt far och son Sigge Ingvasson och Brjann Sigurgeirsson från Lundby SS. Tyvärr hamnade hela göteborgsgänget den här gången långt ner i resultattabellen. Själv visste jag inte om jag skulle skratta eller gråta. Sällan har jag fått en sådan mager utdelning (2,5 p) utav sådant bra spel från min sida. Resultatmässiga ljusglimtar fanns

dock, i form av vinst mot högrankade Johnny Deltin från Lunds ASK och remi mot den danska schacktjejen och juniorlöftet Oksana Vovk. Det sist nämnda partiet var för övrigt ett försök till rekord i "fighting spirit" där vi båda trotsade nerverna och lekte "hela havet stormar" ända tills båda kläpparna hängde på sista strecket och blott de två kungarna och en ynka "fel" bonde fanns kvar.

Ett undantag från göteborgarnas mediokra insatser gjordes av Sabine Hansson. Trots klent ratingtal nobbade hon chansen att slåss om medaljplatserna i MSF Open, morskade upp sig och stålsatte sig för kamp mot "eliten" och hon kan, till skillnad från sin syster, vara helt nöjd med 2,5 p.

I december hoppas vi få sällskap av fler manhemiter till den gemytliga turneringen Malmö Open. Vem vet, kanske jultomten kommer tidigt i år!?

Göteborg Open 2002

Äntligen var pingsthelgen här. Humöret var på topp, spelöppnings-repertoiren perfekt slipad och det var bara att hoppas att formkurvan var inprickad! Vad gjorde det att solen gick på högvarv och att temperaturen gjorde badstranden till en farlig konkurrent till Göteborg Open?! Här skulle det spelas schack!

Susanne Hansson

Åttiofyra spelare kände likadant som jag och mötte upp till starten. Favorit i gänget var givetvis stormästaren Tiger Hillarp Persson medan göteborgarna ställde sitt hopp till IM Bengt Svensson eller Claes-Göran Olausson.

Jag måste få lov att säga att jag tycker det är väldigt roligt med öppna turneringar där man, med lite lottningstur, har chansen att få möta någon spelare ur sveriges absoluta elit! I tredje rondan hade jag just sådan tur och ställdes mot Hillarp-Persson och tidigare i våras fick jag i Norrköpings påskturnering möta självaste Hector. Givetvis kunde jag inte rubba mästarna en millimeter samtidigt som mina schackliga svagheter fördes upp till ljuset och blev jobbigt tydliga. Men vilka inspirationskickar för vidare studier och spel i den schackliga vetenskapen dessa möten var!

Hillarp-Persson infriade förväntningarna och vann ensam på 8 poäng. Den enda som lyckades lura av honom poäng, och det en hel

en!, var framtidsloftet Hans Tikkanen. Även om Tikkanen blev omsprungen av Hillarp Persson tuffade han säkert in på andraplatsen. Därefter följde Sven Svensson, Claes-Göran Olausson, Bengt Svensson och Tomas Olsson på 6,5 poäng. Manhems heder räddades av David Fendrich som tog sig in på en sjunde plats med 6 poäng. [Claes-Göran kämpade också under manhemskt flagg, red. anm] David, som värmdes upp inför Pelaros IM-schweizer, hade för övrigt också turneringens högsta kvalitetspoäng.

Vi övriga manhemiter, 13 till antalet, landade lite här och där i sluttabellen. Men ingen ska kunna säga att vi inte gjorde vårt yttersta i varenda ställning! Som vi slet! Om man jämför med till exempel turneringarna Hisingen Open och Schackbutiken julcup ställer Göteborg Open tuffare krav på spelarna i och med att det spelas nio, jämfört med vanligen sju, ronder.

Detta känner man av och att spara på energin kan vara något att ha i åtanken i mitten av turneringen. Att förnuftet lätt åker över bord i pressade situationer (=tidsnöd) är jag dock den första att både skriva under på och tyvärr också illustrera. I ett av mina partier hade jag tidigare legat material under i mittspelet men lyckats lura in min motståndare i en fälla. Ställningen var nu remimässig men min motståndare avböjde min fredsinvit. Kanske inte så mycket att orda om, men hans resurser sinade efter ett tag och den delade poängen framstod som ett faktum. Men envis var han, motståndaren, och min tid var på upphållningen. Nervositeten och den uppblossade kampandan "effektiviserade" min strategi: "dra pjäs till ruta där motståndarens pjäser inte kan ta den, slå fort och hårt på klockan, dra pjäs till ruta där..." osv samtidigt som jag blev på allt sämre humör. Många meningslösa drag och slag på klockan från båda spelarna senare fick jag dock min halva i allra sista sekund. Lärdom av historien: Vi båda förlorade massa energi som med fördel kunde ha används i slutronderna om vi inte hade tappat koncepterna och fått varsin "black-out". Min motståndare borde ha struntat i prestigen och jag skulle givetvis lugnt ha stannat klockan, tillkallat tävlingsledaren och *krävt* remi när min motståndare spelade på tiden utan någon vinstplan i sikte.

En manhemit som vi vant oss att se i schacklokalen antingen som framgångsrik lagkapten för Manhem 5 eller som nyfiken åskådare är Tommy Hagberg. Men i år tog han mod till sig och ställde upp i Göteborg Open för att testa sina muskler. Här berättar han själv på temat ringrostighet:

När jag bestämde mig för att spela Göteborg Open så var det faktiskt en comeback efter 12 års uppehåll från turneringsspelande! Ströpartierna i allsvenskan räknar jag inte; det är först när man spelar en turnering som det visas om man är värd sitt rankingtal.

Det svåra med en turnering är att orka med det hårda tempot, partierna avlöser varandra i rasande fart.

Min taktik var att spela "resursschack". Inte konstruera till det för mycket utan bara hålla ställningarna vid liv så länge som möjligt. Detta lyckades för mig delvis; jag fick faktiskt en del remier mot mycket högre rankade spelare än mig själv.

Jag väljer dock att visa ett förlustparti, därför att det vid en genomgång visat sig innehålla en del spännande vändningar. Det snöpliga slutet får jag försöka skylla på svår tidsnöd, rutin samt både kronisk och akut trötthet...

Tommy Hagberg, ranking 1563 –
Jesper Nyström, SS Gambit, 1813

1.c4 f5
2.Sf3 Sf6
3.g3 g6
4.Lg2 Lg7
0-0
6.Sc3

Det naturliga är väl att spela d4 här och därmed gå över till holländskt. Men man MÅSTE inte spela så utan jag väljer att låta partiet behålla sin engelska karaktär...

6... d6
7.d3 e5
8.e3

Ett drag som är ett resultat av min "resurstaktik". Jag ville bara blockera för min motståndare.

8... c6
9.Dc2

Mer aktivt är nog Tb1. Men mitt drag fungerar...

9... Sa6!?

Med sikte på en bra placering på e6. Här kunde min motståndare också försökt få en viss press genom a5.

10.a3 Sc7
11.b3 Se6
12.Lb2 f4!

Nu får partiet en mycket skarpare karaktär och det visar sig om min försvarsmur håller...

13.exf4 exf4
14.Se4(!)

Jag ville ha förenklingar i ställningen. Mer aktivt är kanske drag som Tae1.

14... fxg3
15.hxg3 Sg4
16.Lxg7 Sxg7
17.Sh2!

Ett drag som jag är nöjd med. Tar lite grann udden ur svarts spel.

17... d5
18.cxd5 cxd5
19.Sxg4 Lxg4
20.Sc3?! Tc8
21.Dd2?!

Går ur spiken men det fanns ett bättre sätt: 21.d4!

21... d4
22.Se4 Sf5
23.Dg5!? Le2!
24.Dxd8 Tcxd8
25.Tfe1 Lg4??

Han stänger in sin egen löpare! Jag såg det inte under partiet, jag var för trött! Korrekt är: 25... Lxd3 26.Sc5 Lc2 27.Sxb7 Tc8

26.Sc5?!

Ändå inte helt dåligt! Det hotar en del och jag står faktiskt bättre!

26... Tc8??

Bättre är 26... *Sd6!* Jag var trött och hade dålig tid men frågan är om det är en tillräcklig ursäkt för mitt nästa drag som följer.

Korrekt är 27.*Sd7!!*, vilket är ett vinstdrag! På 27..*Tf7* följer *Ld5*. På 27..*Tfe8/Tfd8* kommer gaffeln 28.*Sf6+*.

Han måste spela ett otillräckligt och tråkigt drag: *Sd6*.

27.Tac1?? b6

Nu svänger det...

28.Ld5+

Nu fungerar faktiskt inte 28.*Sd7* på grund av den läckra vändningen 28... *Txc1* 29.*Txc1 Sxg3!!*

28 ... Kh8

29.Se6 Txc1

30.Txc1 Te8

31.Sg5?

Nytt misstag. 31.*Tc7!* är korrekt...

31... Te7

32.Se4 Lf3

33.Tc8+ Kg7

34.Tg8+ Kh6

35.Sf6?? Te1+

0 - 1

Och så var det partiet förstört.....!

Vykort från grannlandet

Hej huggetredaktionen! Här har ni ett parti från Köpenhamn spelat den 22/7 -02.

————— Joel Åkesson ———

Vit Rikard Tozer 2315 IM England
Svart Joel Åkesson

1 d4 **d5**
2 c4 **c6**
3 Sf3 **Sf6**
4 Sc3 **dxc4**
5 a4 **Lf5**
6 Se5 **Sbd7**
7 Sxc4 **Sd5?!**

Hittills hade allt gått enligt mina förberedelse draget Sd5 har Morozevich givit två !! , jag slog upp det här draget på David Bekker-Jensens databas kvällen innan där fanns det bara 4 partier med detta draget två som Morozevich själv spelat mot Kramnik och Kasparov och två partier som en IM från fd Jugoslavien på 2330 hade spelat någon mer upplysningen om detta drag fanns inte ,det står inte ens i encyklopedin

8 f3!

Morozevich hare bara mött 8 g3, men f3 tycker jag efter det här partiet är bättre och ett reellt hot mot 7-Sd5 , nu fortsatte jag rätt så snabbt med draget som den jugoslaviska IM hade spelat

8 **e5**
9 e4!

Detta drag är betydligt starkare än dxe5. Eftersom ingen hade mött detta var jag tvungen att ta mig en rejäl lutare

9 **Sxc3?**

Om svart ska söka efter förbättringar så är det här han ska söka med ...exd4 men vit kan svara lugnt med 10 Sxd5 cxd5 11 exf5 dxc4 varefter jag tror och trodde att både Lxc4 och dxd4 leder till vit fördel (även om det inte är så klart, kanske bedömer Morozevich denna ställning helt annorlunda än jag, det skulle inte förvåna mig)

10 bxc3 **Le6**

inget roligt drag att behöva göra

11 Tb1 **exd4**

12 cxd4 **Sb6**

Nu tror jag att vit kan få en bekväm fördel genom att helt enkelt ta på b6 och sedan spela Le3. Detta såg jag under partiet, men efter alternativet att försvara b-bonden med Dc7 kan vit få fördel genom att ta det lugnt, Han har ju ett fint centrum och Sc4 står utmärkt t ex genom Ld3 kort rockad och f4 och svart måste reagera på hotet f5, vilket är svårt att göra på ett bra sätt.

13 Se3? a5!

Nu tror jag att svart har utjämnat.
Vit kan inte förhindra att svart
spelar Lb4 där den står utmärkt.
Den neutraliserar vits tryck på b-
linjen och kan eventuellt gå till c3
för att förstärka svart tryck på d4.

14 d5!?

Inleder en lång och mer eller
mindre forcerad variant som leder
till remi vid korrekt spel

14 Lb4**15 Ld2**

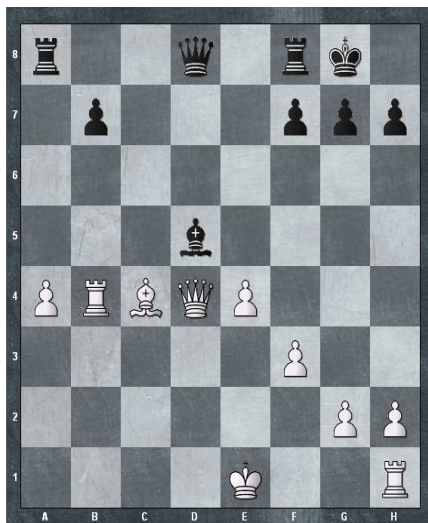
Efter 15 Txb4 axb4 16dxe6 Dxd1
17 Sxd1 Txa4 står svart bättre på
grund av sina förenade dam flygel
fri bönder

15 cxd5**16 Lxb4 axb4****17 Txb4 0-0****18 Dd4!**

Faktum är att jag hade missat det
här naturliga centraliserings draget
jag hade mest kikat på 18Le2 men
efter Dg5 står svart fint Jaha nu
måste springaren flytta

18 Sc4!

Enda draget, men tillräckligt bra

19 Sxd5 Lxd5**20 Lxc4**

Inte heller Dxd5 ger vit någon
fördel på grund av 20...Dh4 21 g3
Df6 och nu

A 22 Txc4? Dxf3 23Tg1 De3 med
svart fördel

B 22 Lxc4 Dc3 23 Dd2 Da1 24
Dd1 Dc3 Dd2 med remi

20 Lxc4

med remianbud pga varianten
21.Dxd8 Tfxd8 22.Txc4 b5 23.Tb4
Txa4 24.Txa4 bxa4 25.Ke2 så finns
det inte mycket att spela om. Min
motståndare svarade dock 'No
thanks'

21 Txc4 b5

En annan ide är att spela 21...Dh4
22 g3 och sedan Dg2 och svart har
kompensation

Nu måste vit spela Dxd8 med
övergång i den ovannämnda
remivarianten istället följde

22 axb5??

Det är möjligt att detta drag håller i
teorin men i praktiken får vit en

svår ställning han tvingas ner i en djup brygga.

22 Da5

Vits kung är i blåsväder och h1-tornet deltar inte alls i spelet. På Ke2 följer Da2 och Tfd8 med underbart spel. På 23.Dd2 följer Dxb5 24.Dc1! (24.Dc3 Db1 25 Dc1 Ta1 ->) Ta1 och svart har mer än kompensation men jag hittar inget forcerat. 23. Kf2! är det bästa draget då svart antingen kan spela ...Dxb5 med kompensation (men inte mycket mer efter 24 Tc2! Eller satsa allt på ett kort med ...Tfd8 24. Dc5! Dd2 25. Kg3 och nu

A 25...g5!/? (det är viktigt att svart gör detta drag först och inte Ta2 för efter 26.Tg1 g5 27.e5 har vit möjlighet att schacka på c8 och vinna tempo i något läge. Det verkar som att svart förlorar kordination genom att "slänga ner ett torn på andra raden , något som jag tror att många spelare speciellt jag gärna gör i ett angrepp, det ser ju så naturligt ut i stället för att relativt lugnt pressa vidare) 26 e5 (26...h5 var min första tanke men efter 27 h4! är ställningen oklar). 26...Td5 27 De7 Txb5 och nu 28 e6! och det verkar som att vit kommer undan remi.

B 25...Td6!/? Kanske är detta ställningens bästa drag. Det är ju

trots allt så att alla svarts pjäser står optimalt utom detta torn som hindras lite av den egna damen.

26.e5 forcerat och

B1 26...Tg6 27 Tg4 Txg4 (h5!?) 28 fxg4 Dd3 29 Kh4 svart borde väl ha kompensation i denna ställning. Kungen på h4 ser inte vacker ut men jag har inte hittat något forcerat. David Bekker-Jensen hittade i den här ställningen draget 29...h5 med iden g5+ Kxh5 Dg6 mattvarianten kan försätta med 30.e6 f6 31.De7 och svart har kompensation.

B2 26...Td5 27 De7 Txb5 och svart har kompensation

Istället spelade min motståndare

23 Dc3??

Under bråkdelen av en sekund såg jag mig själv spela varianten 23...Dxb5 24. 0-0 och sitta i 5 timmar till och hålla emot i detta 4 mot 3 spel men så såg jag nackdelen med 23.Dc3 och spelade:

23 Dxc3

24 Txc3 Ta1

25 uppg

Så här efter partiet är det ganska komiskt att vit ger upp bara 4 drag efter mitt remianbud men konstiga saker kan ju hända i schack....

Ur en lagledares perspektiv

Det som skiljer lagschack och individuellt schack är detsamma som skiljer lagtennis från individuella tävlingar. I schack tillkommer dessutom ett moment som skiljer sig från andra tävlingar: samtidigheten. Alla partier pågår samtidigt och spänningen är ibland fullständigt olidlig.

————— Tommy Hagberg ———

Inför allsvenskan rond 5, denna säsong (2001-2002) så var situationen mycket prekär redan innan spelet skulle starta. Vi i femtelaget har bara nio man i truppen och en vecka innan mötet mot Tibro stod det klart att fyra man av olika anledningar inte kunde spela. Efter mycket jobb hade vi till slut lyckats få ihop reserver.

För övrigt inte vilka reserver som helst: Susanne Hansson, Pål Sjöberg och Hugo Florin!

Redan strax innan matchen började kändes det som en halv seger: komplett lag...

Klockan blev tio och kampen kunde börja.

Susanne Hansson gav laget det stöd som jag hade hoppats på, en relativ snabb vinst.

Låt oss kortfattat se hur:

Vit: Susanne Hansson

Svart: Stefan Johansson, Tibro SK

1. e4 c5 2. Sc3 Sc6 3. g3 g6 4. Lg2 Lg7 5. d3 e6 6. Le3 d6 7. Dd2 Sd4 8. Sd1 Se7 9. c3 Sdc6 10. Lh6 O-O 11. Sf3

Här är det brukligt att spela h4 direkt men det kändes naturligt att först utveckla en pjäs till.

11...Tb8 12. h4 f6!

En välkänd försvarsstrategi.

13. Lxg7

Svart hotade att själv byta på h6 och spela g5 varefter den vita damen blir fångad, antingen genom Kh8+Sg8 eller Se5+Sf7

13...Kxg7 14. h5 g5 15. h6+!

Nödvändigt att lägga in om jag ska ha något kvar att spela för på kungsflygeln. Annars täpper svart effektivt igen genom att själv spela h6.

15...Kh8 16. d4

Jag ville inte ge svart chansen att låsa till centrum genom att spela e5.

I så fall har svart en lysande framtid på damflygeln.

16..Sg6?

...b5 följt av Da5 borde ha spelats.

17. Se3 De7? Även här försitter svart chansen att spela b5.

18. O-O-O Td8?! Jag tror det är bättre att spela cxd4 följt av Tc8 för att trycka på den öppna c-linjen.

19. d5! Sce5 20. Sxe5 Sxe5 21. f4 gxf4 22. gxf4 Sg6?

...Sf7 var enda försöket.

23. dxe6 Dxe6 24. f5 Dxa2 Givetvis har inte svart någon kompensation här.

**25. fxc6 hxc6 26. Dd5 Da1+ 27. Kc2 Da4+ 28. Kb1 De8 29. Dd2 b5 30. Sd5 De5 31. Tdf1 f5 32. Dg5 fxe4 33. Dxd8+
1 - 0**

(Kommentarer Susanne Hansson)

I kulisserna hörde jag att Stefan Johansson var knäckt redan innan partiet började.

Detta var deras tredje dramatiska möte på kort tid med samma färger...

Efter två förluster för oss samt remi för Lars Borgström och mig var ställningen 2-3.

Dramatiken tätnade, speciellt som Hans Lindahl hamnade i akut

tidsnöd. Låt oss följa det partiet med Hans egna kommentarer, där annat ej anges:

Vit: Christer Thörnqvist, Tibro SK
Svart: Hans Lindahl

**1. d4 Sf6 2. c4 e6 3. Sf3 b6
4. a3 c5 5.e3 g6 6. Sc3 Lg7
7. Ld3 0-0 8. 0-0 Lb7 9. De2 d5
10. Td1 De7 11. b4 Sbd7
12. bxc5 bxc5 13. Lb2 Tab8
14. Tab1 Tfc8 15. cxd5 exd5
16. Sa4 c4 17. Lc2 Se4 18. Sd2
f5 19. f3 Sxd2 20. Dxd2 Lh6
21. Te1 Te8**

Kanske är 21...Lc6 bättre här.

**22. Lc1 Lc6 23. Txb8 Txb8 24.Sc3
Te8 25. Dd1 Sf6 26. La4 Lxa4
27. Dxa4 Db7?!**
(Bättre kanske 27...Df7!? – TH)

28. Db4

(här finns det enligt elektron-hjärnorna 28.e4!! Kanske inte helt lättfunnet för en människa...En dålig variant är 28...Lxc1? 29.Sxd5! Dxd5 30.Dxe8. Det bästa tycks vara 28...Lg7. En tänkbar fortsättning är 29.Sxd5 Tc8 30.Sxf6+ Lxf6 31.e5 Lg7 – TH)

28...Dxb4 29. axb4 Tb8

Här hade jag bara 2 minuter kvar innan 40 drag.
Kände mig trött pga av sömnbrist och behövde tänka lite längre än vanligt.

30. b5 Kf7 31. La3 Tb7 32. Lc5

**Lf8 33. Ta1 Sd7 34. Lxa7 Ke6
35. Kf2 Lb4 36. Se2?**

Min motståndare hade också tidsnöd.

36...Txb5 37. Sf4+ Kd6 38. Ta6+ Kc7 39. Te6?? 39...c3!

Nu ska inte vit ha mycket att sätta emot.

Jag kunde se fram emot att kunna föra partiet till vinst. Jag var dock inte beredd på min motståndares seghet i sitt försvar.

40. Sd3 c2

(Jag och Susanne stod bredvid och var minst sagt nervösa. Svarts kläpp hängde på yttersta spetsen. Jag tycker personligen att det var en otrolig prestation att få iväg de sista dragen med i stort sett ingen betänketid kvar alls. - TH)

41. Ta6 Ld2 42. Ta2 c1D 43. Sxc1 Lxc1 44. Tc2+ Kb7 45. Txc1 Kxa7 46. Kg3

Den vita kungen ser lite hotfull ut. Här gäller det att försöka spela ganska exakt så att inte vit håller remi. Det är lite jobbigt för mig nu att min kung står på fel flygel.

46...Kb7 47. Tc2 Tb4 48. Kf4 Tc4 49. Te2 Kc7 50. h4 Sf6 51. g4 fxg4 52. fxg4 Kd6 53. Kg5 Se4+

Springaren som tidigare har varit lite defensiv får nu äntligen komma i spel ordentligt och kan bli riktigt

effektiv.

54. Kh6 Tc7 55. h5 gxh5 56. gxh5 Sg3! 57. Tf2 Te7 58. Tf3 Se4 59. Tf5 Sd2 60. Tf8 Sc4 61. Td8+ Ke6 62. Kg5 Sxe3 63. h6 Sc2

Jag har ont om tid, har kanske 2-3 minuter kvar.

64. Ta8 Sxd4 65. Ta6+ Kd7 66. Ta7+ Kd6 67. Ta6+ Sc6 68. Ta8 d4 69. Kf4 Td7!

Enligt läroböckerna

70. Ke4 Ke7 71. Kd3 Se5+ 72. Kd2 d3 73. Tg8 Kf6 74. Ta8 Sc4+ 75. Kd1 d2 76. Ta6+ Kg5

0 - 1

Vit gav upp när Hans hade cirka en minut kvar av betänketiden. Samtidigt gav Ragnar Uhlins motståndare upp i en liknande ställning!!! Hastigt och lustigt ledde vi med 4-3! Den sista timmen hade varit otroligt nervpåfrestande för såväl spelare som för oss som tittade på. Ibland var det så spännande att jag inte vågade titta på!

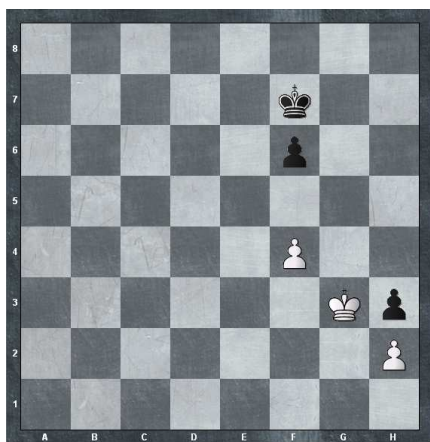
Till sist säkrade Pål Sjöberg matchvinsten genom en remi-kombination. Han var besviken över att inte lyckats vinna partiet men en sådan här dag tycker jag att det spelade mindre roll. Han gav i varje fall laget den stadga som behövdes.

Slutspelsstudium

De vackraste schackproblem som jag känner till är de slutspelsstudier där spelarna verkar ha för få pjäser kvar för att det ska finnas några intressanta manövrar kvar att göra. Ställningar där enkelhetens sken bedrar och höljer en djupare hemlighet.

David Fendrich

Jag kan knappast hävda att följande ställning är av sådan legendarisk klass, men den görs måhända mer intressant av det faktum att den faktiskt uppstått i ett riktigt parti.

Fendrich – Zackrisson, DM 2002

Jag har här spelat vit mot Mattias Zackrisson i ett långt och hårt slutspel där han slutligen tröttnade i sitt försvar och tillät denna ställning med vit på drag. Vit vinner ganska smärtfritt (kontrollera gärna) om han stannar upp innan han tar h3-bonden och först tar terräng med

f5. Men antag att vi spelat 1.Kxh3 f5. Hur vinner vit då?

Problemet är att vit inte kan avancera med kungen på kungsflygeln eftersom svart helt enkelt kan blockera med sin egen kung (2.Kh4 Kg6). Om vit försöker att springa andra vägen kring bonden (2.Kg3 Kg6 3.Kf3 Kh5 4.Ke3 Kg4) så verkar det också ta stopp. Under partiet var jag helt övertygad om att detta hade varit remi.

Efter partiet visade jag ställningen för de båda goda schackspelarna Mats Welin och Mats Eriksson, som också dömde ut vits chanser.

Detta är dock fel! Vit vinner vackert. Min sadistiska ådra förbjuder mig att tillhandahålla ett svar eftersom den dekadenta läsaren då skulle ge upp och låta sina nyfikna ögon vandra mot sagda svar alltför lättvindigt. Om du helt gett upp och saknar en dator (som ser lösningen på ca 0.01s) så får du helt enkelt fråga mig eller någon av de båda Matsarna!

Tomma sidor är tråkiga sidor.

Vi på Hugget vill att just du hittar något roligt att skriva om, vad som helst relaterat till schack eller Manhem, och skickar in ditt bidrag t.ex på epost: ssmanhem@telia.com

Alternativt kan du höra av dig till Said Outgajjouft, tidningens nya chefredaktör. Hjälp Hugget att vara just en medlems-tidning. En tidning för medlemmarna, av medlemmarna.

Denna krokodil kunde varit du...

...om du varit medlem i Manhems
stödförening – Krokodilerna. Ring 031-244745
och be att få veta mer om krokodiler och
storkrokodiler.

